உ

முருகக் கடவுள் துணை

திருச்செந்திற் பிரபந்தம்

பதிஞறில் உரையுடன் கூடிய

2-வது—சிலேடை வெண்பா
3-வது—திரிபந்தாதி
4-வது—யமகவந்தாதி

(இரண்டாம் பகுதி)

திருச்செந்தூர்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தான
வெளியீடு

உ
குருவே துணை

திருச்செந்தூர்ப் பிரபந்த வகை பதினுறுள்

3வது - திரிபந்தாதி நூல்

பாட்டும் பொருளும்

அணிந்துரை

வெண்பா

வரிவளைகள் ஆர்க்கும்அலை வாய்க்குமர வேட்காப்
திரிபுடைச்சொல் அந்தாதிச் சீர்நூல் — தெரிதகவோர்
வேலவன்றன் அன்பும் விரிபுலமைப் பேறுமெய்தி
மாலகன்ற நெஞ்சினரா வார்.

"செந்தமிழ்க்கு வாய்த்த திருச்செந்திலர்பதி" என்று போற்றப் பெற்றது திருச்செந்தூர்த் தலமாகும். செந்திலர்பதி என்று ஊரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டதனுல் அங்கு திருக்கோயில் கொண்டுள்ள பெருமான் "செந்தமிழ்க்கே உரியவன் என்பது தானே புலனுகும். அத்தகைய சிறப்பமைந்த செந்திலாண்டவனுக்கு உவந்த இனிய தமிழில் இந்த அந்தாதியமைந்திருக்கிறது.

"திரிபு" என்ற சொல், மாறுபாடு என்ற பொருளையுடையது. எனவே, இந்நூலின் கவிகள் ஒவ்வொன்றும் முதற்சீர் இரண்டாம் சீர்வரை முதலெழுத்து மட்டும் மாறுபட்டு, அந்த இரண்டு சீர் வரை ஒரே வடிவில், எதுகை அமைந்து, பொருள் வேறுபட்டுள்ள தன்மையில் அமைந்திருக்கிறது என்பது தெரியலாம். மேலும், முதற் பாட்டின் முதற்சீர், நூலின் இறுதிப் பாண்டின் இறுதிச் சீராகவும், ஒவ்வொரு பாட்டின் கடைசிச் சீரே அடுத்தப் பாட்டுக்கு தொடக்கச் சொல்லாகவும் வருவதால், அந்தம் ஆதியாகவுடையது என்பதைக் கொண்டு அந்தாதி என்ற பெயரிட்டனர் பெரியோர், ஆதி அந்தம் என்பதை

நூல்முதலும் இறுதியுமான சீர்களிலும், அந்தம் ஆதி என்பதை ஒவ்வொரு பாட்டின் கடைசி - அடுத்த பாட்டின் முதல் வரும் சீர்களிலும் அமைவது ஆகுமென்பது தெளிவு. ஆதி அந்தம் என்பதை அந்தம் ஆதி என்றமைத்திருப்பது வியப்புக்குரியது.

இறைவன் தன்மைக்கு இலக்கணம் கூற வந்த பெரியோர்கள், உலக அழிவைப் புரியும் இறைவனே உற்பத்திக்கும் காரணமாவான் என்பதை விளக்கி "அந்தம் ஆதியென்மனார் புலவர்" என்று கூறிப் போந்தனர் (மெய் கண்ட தேவர் சிவ ஞான போத முதற் சூத்திரம்). அம்முறையிலேயே இதுவும் அமைந்திருக்கின்ற தெனக. முருகப் பெருமான் அருளுரைப் படி பதினாறு வகையான பனுவல்களைப் பாடத் தொடங்கிய வரிசையில் இந்நூலாசிரியரான வண்ணச்சரபம் அருண்மிகு தண்டபாணி சுவாமிகள், திரிபு என்ற இந்நூலே, மூன்று என்னும் சொல்லுக்கேற்ப மூன்றாவதாக அமைத்தனர் போலும் என்று கருத இடந்தருகின்றது. இது போலவே எண் வரிசைக்கேற்ற சிறப்பு பெரும்பாலும் ஒத்து, மற்ற நூலின் பெயரும் உள்ளது.

இது அன்றியும், தில்லைத் திருவாயிரம்-திருவரங்கத் திருவாயிரம் என்பவற்றிலும் திரிபுமஞ்சரி யமகமஞ்சரி, என்று ஒரு பகுதியாக திரிபு-யமகக் கவிகள் செய்துள்ளார். சிவயேக பாதத்தந்தாதி, அரியேக பாதத்தந்தாதிகளை சைவ-வைணவ பரமாகப் பாடி, உரையும் வரைந்துள்ளனர். ஏகபாதம் என்பது, நான்கடியும் ஒரே வித நடையிலமைந்து, பொருள் வேறு விதமாய்க் கொள்ளக் கவித்துறைக்கவியில் இயற்றப் படுவதாகும். இவை சித்திர கவி என்ற பெயரில் அமைந்த அரிய நூல்களாகும். சிந்தனைக்கு ஆராய்வும், வரலாறு, சொல்லமைப்பு, சந்தியின் அழகு, தெளிவு புலமைச் சிறப்பு முதலியவற்றைத் தருவதாகும்.

அல்லாமலும், "ஏகபாதத்து நீதிநூல்" என்ற பெயரில் நான்கடியும் ஒத்து, பொருளில் மாறுபட்டு, உறுதிகள் கூட்டுதல் தவிர்க்கவியலாச் சிறப்பினதாய், நூற்றுப் பாட்டுடைய அந்தாதி,

முருகக் கடவுளைக் குறித்துப்பாடி, பதவுரை, கருத்து, ஞாயம், இலக்கணங்களை விளக்கி உரையும் சுவாமிகளே வரைந்துள்ளனர். இதை நிரோட்டம் என்பர் வட நூலார். தன்மைக்கேற்ற பெயரிலக்கணம் அமையாதிருப்பதை உணர்ந்த இவர் 'இதழ் அகல்' எனப் பேரிட்டனர். ஒட்டம் - உதடு நீர் என்பது ஒட்டாதது என்பது கருத்து. ஒட்டம் என்ற பெயரில் உதடுகள் குவிதல் ஒட்டுதல் இருப்பதால், அதை மாற்றி ''இதழ் அகல்'' என்ற சிறப்புடன் இயல்பாயும் பொருள் எளிதில் அறியப்படுவதாயும் உள்ளமையால், இவரது தமிழ்ப் புலமையையும் அபிமானத்தையும் அறியலாம்.

மேலும் நெல்லை, தில்லை, அரங்கம் என்ற தலக்குறிப்புடனும் பொதுவாயும் ஷெ இதழகல் அந்தாதி பாடியுள்ளனர். குன்றக்குடி–நெல்லை-பழனி–சென்னை-இத்தலத்து முருகக் கடவுளுக்கு கலம்பகமும் பழனி, தில்லை, தேவகோட்டை, சென்னை செந்தில் வள்ளி நாயகி,என்ற குறிப்புடன் பிள்ளைத்தமிழும் இயற்றியுள்ளனர். இந்நூல் ஆசிரிய சுவாமிகள், எதைப் பாடவேண்டுமானாலும், முதலில் திட்டமிட்டுச் சிந்தித்து, குறிப்பு வரைந்து கொண்டு பாடுவதில்லை. திருவருள் முன்னிலையில் தொடங்குவர். குறித்தபடி பாடல்களமையும். எழுத்தாணி கொண்டு எழுதுவது இவர் செயல். அருணகிரிநாதர் கந்தரநுபூதி பாடியது போல, முருகதாசரநுபூதி என்ற பெயரில் அருளை விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

அதில் - திடமிகு சிவசெம் மதிர்வேல் முருகோன்
இடமென் றுளிச்சன் மனமாம் வெளியில்
கடலின் திரையிற் கவிவந் தெழுதா(து)
உடனங் கழிவுற் றனபற் பலவே. என்று கூறுகின்றனர்.

எனவே, தன் மன வெளி முருகனுக்குரிய இடம். பாடல் வருவது கடலில் அலைகள் போல ஒன்றன்பின் ஒன்றாக என்று தெரிகிறது. பாடல் வரும் விரைவுக் கேற்ப எழுதி முடிவதில்லை. வேறு ஒன்றாக அமையுமாம். வந்த பாட்டு மறையுமாம் இக்கருத்தை வேறு ஓரிடத்தில் ''தமிழ்க் கவிகள் உதிக்

கும் வம்பு சகிக்கிலேனே" என்றும், என் மனதில் ஒன்றெண்ண என்கை மற்றொரு வெண்ணமெழுதிடும் இயற்கை என்கின்றனர். இந்நிலை நம்மனோரால் அளவிடற்கரியதாம்.

இலக்கணம் இலக்கியம் ஆகிய நூல்கள் மிகைபட இயற்றியது போன்று உபாசனையியல்பிலும்பேராற்றல் படைத்தவர். அது பற்றிய சாத்திர நூல்கள் தமது அநுபவ முறையைக் கலந்து பல இயற்றியுள்ளார். உலக நன்மை கருதியே, தொடக்க முதல் இறுதிவரை தவஞ் செய்து தன்னலம் பேணாது வாழ்ந்தவராவர் மக்கள் சிவகருணை கடவுட் பக்தியுடையராய் வாழ வேண்டுமென்ற பேராவலுடனிருந்தவர். முருகனது அருளாணைப்படி பாடிய இந்நூல், தேவத்தான வெளியீடாக வெளி வருகிறது.

பாடலின் பொருள் விளங்கும் பொருட்டு, பதவுரை விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. புலவர்கள் அன்பர்கட்கு, மகிழ்வு தரும் அரிய நூலாகும்.

———

உ

முருகக் கடவுள் துணை

திருச்செந்திற் பிரபந்தம் பதினாறில்

3-வது திரிபந்தாதி நூல்

பாட்டும் பொருளும்

காப்பு - கட்டளைக்கலித்துறை

நடக்குஞ் சரமச ரந்தரு வான்றலை நான்கிற்குட்டி
அடக்குஞ் சரவணன் செந்தூர்க் குகன்அரி யட்டவன்றன்
விடக்குஞ் சரமஞ்சும் வேலான் விரும்பும் விநாயகனும்
கடக்குஞ் சரத்தை வணங்குகின் றேன்தமிழ்க் காவலுக்கே.

இ—ள்.

நடக்கும் - இயங்குதலையுடைய
சரம் - சரஉயிர் வகையையும்
அசரம் — அசைவில்லாத (மரம் செடி ஒத்த) அசர வுயிர்களையும்
தருவான் — வினைக்கேற்பப் படைக்கும் பிரமனது
தலை - சிரங்கள்
நான்கில் — நான்கினிடத்தும்
குட்டி — கையால் இடித்து
அடக்கும் - கருவத்தைக் கெடுத்த
சரவணன் - சரவணப் பெருமான்
செந்தூர் - திருச்செந்தூரை யுடைய
குகன் - குகப்பெருமான்
அரி — நரசிங்கவடிவை
அட்டவன்றன் — அடக்கிய சிவபிரானது
விடக்கும் — விடம்போற் கொடுமையான
சரம் - பாசுபதக்கணையும்
அஞ்சும் — நாணத்தக்க
வேலான் - வேற்படையுடையவன்
விரும்பும் — விருப்புற்று ஆதரிக்கின்ற
விநாயகனும் — கணபதியாகிய
கட - மதநீரினைக் கொண்டுள்ள
குஞ்சரத்தை - யானைமுகக் கடவுளை
வணங்குகின்றேன் —போற்றிச் செய்கின்றேன்
தமிழ் - இந்தப் பனுவல்
காவலுக்கு — முட்டின்றி நிறைவேறத் துணை புரிவதற்காக என்பதாம்
எறு, எ - அசை.

திருவரு ளாதரச் செந்தூர்க் குமரன் திருந்துமனப்
பருவரு ளாதனெ பெற்றது தோன்றும் படிசெயும்சேய்
கருவரு ளாதரத் தப்பதம் சூட்டிற் கருத்திரங்கா
இருவரு ளாதரந் தைப்பவம் சாவெனை யென்செயுமே.

இ—ள்

திருவருள் – கருணையினுக்கு
ஆதர – நிலைக்களமாயுள்ள
செந்தூர் – திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
குமரன் – குமாரக் கடவுள்
திருந்தும் – செம்மைவாய்ந்த
மனப்படுவர் - உள்ளமுற்ற அடியவர்களது
உள் – கருத்தில்
ஆ - இடபக்கொடியை
தரன் - தரித்துள்ள சிவபெருமான்
பெற்றது – தன்னால் அடைந்த பிரணவப்பொருளை
தோன்றும்படி - விளங்குமாறு
செயும்சேய் – உபதேசிக்கும் குருநாதன்
கரு – மீண்டும் பிறவிக்குப்படி
அருளாது – வினையை உதவாமல்
அரத்தப்பாதம் – சிவந்த திருவடிகளை
சூட்டில் – என் முடியில் தரித்தருள்வானாயில்
கருத்துஇரங்கா – மனதில் இரக்கமற்ற
இருவர் – பிரமனும் எமனும் என்ற இருவர்
உள் - எண்ணிச் செய்கின்ற
ஆது – குற்றம் பொருந்திய
அரந்தை - துன்பத்தையுதவும்
பவம் – பிறப்பும்
சாவு – இறப்புமாகிய இரண்டும்
எனை - அடியேனை
என்செய்பும் – என்னசெய்ய முடியும்
எ - று ஏ அசை. 1

என்னை யளித்துமுன் நின்றுபன் னீரிலை ஏய்ந்தபொடி
தன்னை யளித்துயர் தீர்தரப் பூசுந் தருணமெதோ
புன்னை யளித்துணர்க் காமிகும் செந்திற் புரவலன்என்(று)
அன்னை யளித்துள வேலோடு நின்ற அறுமுகனே.

இ—ள்.

என்னை – அடியேனை
அளித்து - காத்தருளி
முன்நின்று - காட்சிகொடுத்து
பன்னீர்இலை – பன்னீரிலையுள்ளாக
ஏய்ந்த - பொதிந்துவைத்த
அளி – வண்டுகள் மொய்க்கும்
துணர் - பூங்கொத்துக்களையுடைய
காமிகும் - சோலைகள் சூழ்ந்த
செந்திற்புரவலன் - திருச்செந்தூர்த் தலைவன்

பொடிதன்னை - திருநீற்றை
அளி (அள்ளி) - திருக்கரத்தா லெடுத்து
துயர்தீர்தர - இடுக்கண்மாற
பூசம் - அணிவிக்கக்கூடிய
தாணம் - நல்லநாள்
ஏதோ - எதுவோ
புன்னை - புன்னை மரங்களில்
என்று - என்னுமாறு
அன்னை - தாயான உமாதேவி
அளித்துள - கொடுத்தருளிய
வேலோடு - வேலாயுதக் கரத்துடன்
நின்ற - எழுந்தருளியுள்ள
அறுமுகனே - ஆறுமுகக் கடவுளே 2

அறுகா லமையளிச் செங்கடம் பாரத்தெம் அண்ணல்,செந்தில்
மறுகா லமையதில் வேலேந்திப் பாங்கிரு மாதருடன்
உறுகா லம்மயல் அளித்தான் மதனன் உயர்பொதிகைச்
சிறுகா லமையன்ன தோளியைச் செய்துயர் செப்பரிதே

இ—ள்.

அறுகால் - ஆறுகால்கள்
அமை - பொருந்தப்பெற்ற
அளி - வண்டுகள் மொய்க்கும்
செங்கடம்பு - செங்கடப்பம் பூவாலான
ஆரத்து - மாலையையணிந்த
எம்அண்ணல் - எமது தலைவர்
செந்தில் - திருச்செந்தூரின்
மறுகு - வீதியிடத்து
ஆல - அசைந்தசைந்து
மைஅதில் - ஆட்டு வாகனத்தில்
வேல்ஏந்தி - வேலாயுதந் தாங்கி
பாங்கு - பக்கத்தில்
இருமாதருடன் - வள்ளி தெய்வயானை சமேதராக
உறுகாலம் - பவனிவரும் சமயம்
மையல் - பெருங்காதலை
அளித்தான் - உண்டாக்கி விட்டான்
மதனன் - மன்மதனும்
உயர்பொதியை - உன்னதமான பொதியையிற் பிறந்த
சிறுகால் - தென்றற் காற்றும்
அமைஅன்ன - மூங்கிலை ஒத்த
தோளியை-தோளையுடைய தலைவியை
செய்துயர் - படுத்தும்பாடு
செப்பரிது - சொல்லுமளவி வில்லை (பெரிதேயாம்)
ஏ - று. ஏ. அசை. 3

செப்பரு மானன மாறுடை யாய்முதற் சீடனுமாய்
அப்பரு மானனம் பர்க்கினி யாளென் அயிலணிந்தாய்
மைப்பரு மானன வள்ளிபங் கா!செந்தில் வாழ்த்துகிலாத்
தப்பரு மானன வூடுனைக் காணத் தவிர்ப்பர்கொலே.

இ—ள்.

செப்பஅரும் - சொல்லுதற்கு அரிய சிறப்புள்ள
ஆனனம் - திருமுகங்கள்
ஆறுடையாய் – ஆறுஉடைவரே
முதல் - தலைமையான
சிட னும் ஆய் – மாணுக்கனுகவும்
அப்பரும்ஆன – தந்தையாகவுமுள்ள
நம்பர்க்கு - சிவபிரானுக்கு
இனியாள் என்-விருப்பமுடைய சத்தி என்னும்
அயில் - வேலாயுதத்தை
அணிந்தாய்- தரித்துள்ளவரே
மை - கரியநிறமுள்ள
பரு - பெரிதான
மான்அனை - மானைப்போன்ற
வள்ளி - வள்ளிநாயகியின்
பங்கா - கணவரே
செந்தில் - திருச்செந்தூரை
வாழ்த்துகிலா - போற்ருத
தப்பரும் – தவறு உடையவரும்கூட
மா - மாண்புள்ள
நனவூடு - சாக்கிரத்தில்
உனை - தேவரீரை
காண – தரிசிக்கும்படி
தவிர்ப்பர்கொல் - முயல்வார்களா?
ஏ - று – ஏஅசை 4

கொல்லா விரதத் துடனேநின் மெய்த்தொண்டு கொண்டவரும்
நல்லா விரத மெனக்கொன் றுண் பார்க்கஞ்ச ஞாயம் உண்டே
பல்லா விரதந் தவிராது செந்திற் பதியில்உற்ருய்
பொல்லா விரதக் கொடுஞ்சூரன் மாயப் பொருதவனே

இ—ள்.

கொல்லா - பிறஉயிர்களைக் கொல்லாத
விரதத்துடனே - நியமத்துடன்
நின் - தேவரீர்மாட்டு
மெய்த்தொண்டு - உண்மையான சேவையை
கொண்டவரும் – ஏற்ற அடியவரும்
நல் ஆ – மேலான பசுக்களை
இரதம் என - இனிமையானவை யென்று
கொன்று - கொலை செய்து
பல் ஆ - பலவாகிய
விரதம் – வாக்குறுதிகள்
தவிராது - மாருதபடி (நிலைக்குமாறு
செந்திற்பதியில் – திருச்செந்தூரிடத்தில்
உற்ருய் – எழுந்தருளியிருப்பவரே
பொல்லா - குற்றம் நிறைந்து
இரத - மாமரவுருவம் கொண்ட
கொடும் - தீயவனுன
சூரன் - சூரபத்மன்

உண்பார்க்கு இன்னும்கொடியவர்க்கு
அஞ்ச - அடங்கிவாழ
ஞாயம் உண்டோ - முறை உள்ளதா?
மாய - அழியும்படி
பொருதவனே - போர் செய்த பெருமானே
5

பொருந்தடங் கண்ணியர் மால்கொண்டு வாடுமென் புந்தியினும்
இருந்தடங் கண்ணிய மத்தாற் றவிர்த்தருள் ஈகுவையோ
பெருந்தடங் கண்ணியஞ் சேர்செந்தி லாய்!மதுப் பெய்துவேண்டாம்
விருந்தடங் கண்ணிய யனந்தமுள் ளாய்வெற்றி வேலவனே.

இ—ள்.

பொரும் - போர் விளைக்கும்
தடம் - விசாலமான
கண்ணியர் - விழியினரான மாதர்களது
மால்கொண் - மோகம் கொண்டு
வாடும் - வருந்துகின்ற
என் - அடியேனது
புந்தியினும் - அறிவிலும்
இருந்து-தேவரீர் எழுந்தருளி
அடங்கள் - புலன்களின் பிடிவாதங்களை
நியமத்தால் - விரத ஒழுக்கத்தால்
தவிர்த்து - நீக்கி
அருள்-திருவருட் செல்வத்தை
ஈகுவையோ - கொடுத்தருள்வீரோ
பெரும் - விசாலமான
தடம் - நீர்நிலைகளினுடைய
கண்ணியம் பெருமைகள்
சேர் - சேரப்பெற்ற
செந்திலாய் - திருச்செந்தூர்ப் பெருமானே
மது - தேனை
பெய்து - சொரிவதனால்
வண்டுஆம் - வண்டுகளாகிய
விருந்து - விருந்தாளிகளை
அடு - நெருங்கிவரச்செய்யும்
அம் - அழகிய
கண்ணி - மலர்மாலைகளை
அனந்தம் உள்ளாய் - நிறைய உடையவரே
வெற்றி - வீரமிகுந்த
வேலவனே - வேலாயுதக் கடவுளே
6

வேலவ னந்தத்தை யூதியொன் னுரை வெருட்டுதிரு
மாலவ னந்தத்தைப் போற்றிரு மாதர் மணஒப்பில்
சீலவ னந்தத்தை வாவிகள் சூழ்திருச் செந்திலெந்தாய்
சாலவ னந்தத்தைச் சொன்னய்ய(ன்) நெஞ்சம் தவிக்கின்றதே

இ—ள்

வேலவ – வேலாயுதப்பெருமானே
நந்தத்தை – சங்கை
ஊதி – முழக்கிய ஓசையால்
ஒன்னாரை – பகைவர்களை
வெருட்டு – அச்சமடையச் செய்த
திருமாலவன் – விட்டுணுமூர்த்தி
நந்து – விரும்புகின்ற
அத்தை – செல்வத்துக்குரிய திருமகள்
போற்று-பாராட்டி வளர்த்த
இருமாதர் – வள்ளி தெய்வயானை யென்பவரது
மணாள – கணவரே
ஒப்பு இல் – சமானமில்லாத
சீல – பெருமையுடையவரே!
வனம் – சோலைகளும்
தத்தை – கிளிகளும்
வாவிகள் – நீர்நிலைகளும்
சூழ் – நெருங்கியுள்ள
செந்தில் – திருச்செந்தூரையுடைய
எந்தாய் – எமது தந்தையே
சால – சிறந்த
அநந்தத்தை – அருள்மொழிகள் பலவற்றைச்
சொன்னாய் – கூறியருளினீர்
என் – அடியேனது
நெஞ்சம் – மனமானது
தவிக்கின்றது – அதற்கேற்ற விளக்கம் இல்லாமல் ஏங்குகின்றது
எ.று. ஏ. அசை 7

சலியா தவஞ்செயும் பொல்லேன் அனைவரும் சாற்றுபுகழ்
மலியா தவனும் தொழுந்திருச் செந்திலில் வந்தடைந்தேன்
மெலியா தவந்தந்து காத்தருள் வாய்!வெற்றி வேல்புனைதோள்
வலியா தவள நிறச்சேவ லா!மயில் வாகனனே.

இ—ள்.

சலியாது – சோர்வில்லாதபடி
அவம்செயும் – தீமைகளைச் செய்கின்ற
பொல்லேன் – அடியேன்
அனைவரும் – நல்லோர் பலரும்
சாற்று – கூறுகின்ற
புகழ்மலி – சிறப்பு மிகவும் உடைய
ஆதவனும் – சூரியமூர்த்தியும்
தொழும் – வணங்குகின்ற
திருச்செந்திலில் – திருச்செந்திற்பதியில்
வந்து அடைந்தேன் – வந்து உமதிடம் தஞ்சமானேன்
மெலியா – தளர்ச்சியில்லாமல்
தவம் – தவம் புரிகின்ற வலிமையை
தந்து – அருள் செய்து
காத்துஅருள்வாய் – காக்க வேண்டும்
வெற்றிவேல் – வீரவேலாயுதத்தை
புனை – அணிந்திருக்கின்ற
தோள் – தோள்களையுடைய
வலியா – வல்லவரே!
தவளநிற-வெண்ணிறமுடைய
சேவலா- சேவற்கொடியினரே
மயில் – மயிற் பறவையை
வாகனனே – வாகனமாகக் [கொண்டவரே
எ. று. 8

வாகன மாக மயிலூர்செந் தூரன் மறமடந்தை
மோகன மாகத் தொருமாது கொண்கன் முழுமையுமாம்
ஏகன மாகந்த என்பார்க் கெளியன் இனியதமிழ்த்
தாகன மாகஞ் சிதைத்தார் தவப்பயன் தந்தவனே.

இ—ள்.

வாகனம்ஆக-ஊர்தியாக மயில்ஊர் மயிலைச் செலுத்துகின்ற
செந்தூரன்-திருச்செந்தூர் இறைவன். முருகன்
மறமடந்தை-வேடமகளான வள்ளிநாயகியின்பால்
மோகன்-விருப்பமுடையவன்
அம்-அழகிய
மாகத்து-விண்ணுலகத்தாரது
ஒருமாது-ஒப்பற்ற தெய்வயானையின்
கொண்கன்-கணவரானவன்
முழுமையும் ஆம்-எல்லாவற்றிலும் நிறைந்த பரிபூரணமான
ஏகன்-தனிப்பரம்பொருள்
நமாகந்த-நமோகந்த (கந்தநம)
என்பார்க்கு-என்ற மந்திரத்தைச் செபிக்கின்றவர்கட்கு
எளியன்-சுலபமாக அருள் புரிபவர்
இனியதமிழ்-இனிமையான தமிழ்மொழியின்பால்
தாகன்-மிகுந்த விருப்பமுள்ளவர்
நம-நமனது
ஆகம்-உடலை
சிதைத்தார்-உதைத்த பரமன்
தவப்பயன்-செய்த தவத்தின் பயனாக
தந்தவன்-அவர் ஈன்றருளிய பெருமான் ஆவன் என்க
ஏ, று-ஏ, அசை 9

தந்தத் தனத்தத்த என்றுடு வார்புடை தங்கிநிற்பாள்
சந்தத் தனத்தந்தம் வைத்தமு துண்டு தருக்கும்பிரான்
அந்தத் தனத்தத்த ரெய்தாத் திருச்செந்தி லம்பதியில்
சொந்தத் தனத்தத்த மீவேனென் றென்றெடு சொற்றதுண்டே

இ—ள்

தந்தத்தனத்தத்தஎன்று - தந்தனத்தத்த என்ற தாளவரிசையில்
அந்தத்து-இறக்கும்சமயத்தில்
அனத்தத்தர் -வன்செயல் புரியும் எம தூதர்கள்

ஆடுவார் – திருநடம்புரிகின்ற சிவபெருமானின்
புடைதங்கி – (இடது) பக்கத்தில் நிலைத்து
நிற்பாள்–இருக்கும் உமையவளின்
சந்த – அழகிய
தனத்து – கொங்கையிடத்து
அத்தம் வைத்து - தமதுதிருக் கரத்தை வைத்து
அமுது – பாலாகிய அமுதை
உண்டு – அருந்தி
தருக்கும் – மகிழ்கின்ற
பிரான் – குமாரக்கடவுள்
எய்தா - அடைய முடியாத
திரு – தெய்வீகச் சிறப்புடைய
செந்திலம்பதியில் – திருச்செந்தூரின்
சொந்தத்தன் – உரிமைக் கடவுள் அவன்
அத்தத்து – என்கைவசமாக
அத்தம்–பொருட்செல்வத்தை
ஈவேன் என்று - கொடுத்து உதவுவேன் என்பதாக
என்னோடு . அடியேனிடம்
சொற்றது – பலதடவையும் கூறியது
உண்டு – உள்ளதாம். 10

சொற்ற விதங்களை யந்தான்கொல் என்று துடிக்குமென்னைப்
பற்ற விதங்களைச் செய்யாமல் நைவுறப் பார்த்தனையோ
இற்ற விதங்களை கொன்றையன் மைந்த எழிற்செந்திலாய்
முற்ற விதங்களைக் காட்டுநல் வேள்விக்கோர் முன்னவனே.

இ—ள்.

சொற்ற–நேவரீர் என்பாற் கூறிய
விதங்கள்–அருளுரையின் வகைகள்
ஐயம்தான்கொல் - சந்தேகந்தானோ
என்று - என்றவாறு
துடிக்கும் - வருந்துகின்ற
என்னை - அடியேனை
பற்ற - அடையும்படி
இதங்களை – நன்மைகளை
செய்யாமல் - புரிந்தருளாமல்
நைவுற – மேலும் தளர்வுறும் படி
பார்த்தனையே–செய்கின்றீரே
இற்றவிது - தேய்ந்த சந்திரன் (பிறைமதி)
அம்களை–அழகிய அறுகு
கொன்றையன்–கொன்றை இலைகளை அணிந்த சிவபிரானது
மைந்த–திருக்குமாரரே
எழில் – அழகுபெற்ற
செந்திலாய் – திருச்செந்திலாண்டவரே
முற்றுஅவி - நலம் நிறைந்த அவிசுகள்
தங்களை – தங்கள் புனிதத் தன்மையை
காட்டும் - விளங்கச் செய்கின்ற
நல்வேள்விக்கு – தூய யாகத்துக்கு
ஓர் முன்னவனே–ஒப்பற்ற முதல்வரான தெய்வமே
11

முன்னம் புகன்ற மொழிநாடி வாடுமென் மொய்ம்பில்மதன்
தன்னம் புகன்ற விடலாகு மோ,நின்கைத் தத்தை சொன்ன
சொன்னம் புகன்றனை யேனல்ல வாமலத் தோலுடம்பில்
இன்னம் புகன்றமிழ்ச் செந்தூர நீவந் திலங்கில்நன்றே.

இ—ள்

முன்னம் - இதற்கு முன் பல தடவையில்
புகன்ற – என்னிடம் கூறிய
மொழி - வாக்குறுதிகளின்
நாடி பலனை எதிர்பார்த்து
வாடுமென் - தளர்கின்ற அடியேனது
மொய்ம்பில்-மன வலிமையில்
மதன் தன்-மன்மதனுடைய
அம்பு கணைகள் வந்து
கன்றவிடல்-வருந்தச்செய்வது
ஆகுமோ–முறையாகுமோ?
நின்-தேவரீரது
கைத்தத்தை-கையில் உள்ள கிளியான அருணகிரிநாதர்
சொன்னசொல்-கூறிய கவிப் பொருளை
நம்பு–நம்பி வணங்கியுள்ள
கன்று அனையேன் - குழந்தை ஒப்பானவன்
அல்லவா-(சிறு பருவத்தேன்)
அன்றோ அடியேன்
மல, தோல் உடம்பில்- தோல் மூடிய மல உடம்பில்
இன்னம்- இனிமேலும்
புகன்-செல்லமாட்டேன்
தமிழ்-தமிழ் முழக்கம் மிகுந்த
செந்தூர–திருச்செந்திற் பெருமானே
நீ-தேவரீர்
வந்து–அடியேன் முன் தோன்றி
இலங்கில் – காட்சியருளினால்
நன்று - மிகுந்த நன்மை யுண்டாகும்
எ. று ஏ. அசை 12

இலங்கைத் தலைவனைச் செற்றோன் மருகன் எழிற்செந்திலான்
நலங்கைத் தலைவனை யாதருள் வான்மறை நான்குரைத்துத்
துலங்கைத் தலைவனை மார்போன் சுதலருள் தோய்முனிவன்
வலங்கைத் தலைவனை வாழ்வொருக் காற்செயும் மாடம்ஒத்தே.

இ—ள்

இலங்கை - இலங்காபுரிக்கு
தலைவனை-அரசனாயிருந்த இராவணனை
செற்றோன்-வெற்றி கொண்ட திருமாலின்
மருகன் மருகனாயிருப்பவன்
துலங்கு–விளங்குகின்ற
ஐ – தலைவனான பிரமர்களது
தலை – கபாலங்களை
வனை-மாலையாகத் தரித்த
மார்போன்-மார்பினரான சிவபிரானுடைய

எழில்- அழகு வாய்ந்த
செந்திலான்-செந்திற்பதி யுடையவன்
நலம் - இகலோக சுகங்களை
கைத்து - வெறுத்து (துறவடைந்து)
அலைவன் - அலைகின்ற அடியேனை
நையாது - துன்புறுவண்ணம்
அருள்வான்-காத்தருள்பவன்
மறை நான்கு - நால் வேதங்களையும்
உரைத்து - சொல்லி
சுதன் - திருக்குமாரன்
அருள்தோய்-அவனது திருவருளைப் பெற்ற
முனிவன் - அகத்தியர்
வலம்கைத்து - வலது உள்ளங் கையளவில்
அலை - கடல் நீரை
வனை வாழ்வு - அடக்கும் பேற்றினை
ஒருக்கால்-முன்னொரு சமயம்
மாடம்ஒத்து - உளுந்தளவில் குறைய
செயும் - செய்தருளினார்
ஏ. று. ஏ, அசை. 13

மாட மருவு மறுகாரும் செந்தில் வரதன்,வண்டு
கூட மருவுங் குளிர்தேனும் கொண்ட குராமுடித்தோன்,
வேட மருவு முருவுமென் றோர்ந்துளம்; வெற்றிடத்தை
நாட மருவுதெண் ணீர்மலை யாவையும் நண்ணுவமே.

இ—ள்

மாடம் மருவும்-மேல் மாடி வீடுகள் நிறைந்த
மறுகு ஆரும்-வீதிகளுடைய
செந்தில்.திருச்செந்தூரினைக் கொண்ட
வரதன்-முருகப்பெருமான்,
வண்டு - தேனீக்கள்
கூட-கூடிக்குலாவும்படி
மருவும் - வாசனையும்
குளிர்தேனும் - இனியதேனும்
கொண்ட - சேர்ந்துள்ள
குரா-குராமலராலான மாலைகளை
முடித்தோன் - புனைந்துள்ள கடவுள்.
வேடம் - அப்பெருமானது வடிவம்
அருவும் - அருவமாயும் (இயல்பாய்)
உருவும்.உருவமாயும் (பாவனைப்படி)
என்று-அமைந்தது என்பதாக
ஓர்ந்துளம்- அறிந்துள்ளோம்
வெற்றிடத்தை-வெறும் வெளியை (அருவப் பொருளை)
நாடம் - எண்ண மாட்டோம்
அருவு- அருவிகளைக்கொண்ட
தெண்ணீர்மலை-நீர்வளமான மலைகள்
யாவையும்-பலவற்றிலும் சென்று
நண்ணுவம் - முருகன் திருவுருவை வணங்குவோம்
ஏ. று. ஏ. அசை 14

நண்ணரைக் கொன்ற வடிவேற் குகன்,செந்தில் நாயகன்முன்
வெண்ணரைக் கொன்றரும் வீடீந்த நம்பன் விழிப்புதல்வன்,
பண்ணார க் கொன்றமிழ்ப் பாமாலை யாசை படைத்திருந்தும்
அண்ணரைக் கொன்றற்ற அச்சமுற் றேன்வெள்ளை ஆரணங்கே.

இ—ள்

நண்ணரை - பகையான அசுரரை
கொன்ற – வென்றருளிய
வடிவேல் – கூரிய வேலாயுதம் தரித்த
குகன் – குகப்பெருமாள்,
செந்தில் - திருச்செந்தூரை யுடைய
நாயகன் – தலைமைக் கடவுள்
முன் - முன்னொரு காலத்தில்
வெள் – வெள்ளை நிறமான
நாரைக்கு-நாரைப்பறவைக்கு
ஒன்றரும்-அடைவதற்கு அரிய
வீடு ஈந்த – முத்தியைக் கொடுத்த
நம்பன் - சிவபிரானது
விழி - நெற்றிக்கண்ணிற் பிறந்த
புதல்வன் – குமாரக் கடவுள்
பண்ஆர் – பண் அமைதி யமைந்து
ஐ - சொல் அழகும்
கொன் – புதுமையும் கூடிய
தமிழ்ப்பாமாலை – தமிழ்ப் பனுவல்கட்கு
ஆசை - பெருவிருப்பம்
படைத்திருந்தும் - கொண் டிருந்தும் கூட
அண்ணார் – அவரை அடைந்து பாடாதவருக்கு வருகின்ற
ஐக்கு - சிலேத்தும வாதைக்கு
ஒன்று -ஒருபற்றுக்கோடும்
அற்ற – இல்லாதது போன்ற
அச்சம் – பெரும் பயத்தை
உற்றேன் - அடைந்தேன்
வெள்ளை – வெண்ணிற மேனியுள்ள
ஆரணங்கே - கலைமகளே 15

ஆரணங் கண்டறி யாப்புகழ் சேர்செந்தி லாதிபனை
பூரணங் கண்டறி போல்வாருக் கெய்தும் பொருளெனநன்(கு)
ஓரணங் கண்டறி வெய்தினல் லால்மலர் ஓதியர்செவ்
ஏரணங் கண்டறி நெஞ்சேயென் மோகம் இறுவதின்றே.

இ—ள்

ஆரணம் – வேதங்களாலும்
கண்டு அறியா – அறிந்து கொள்ளமுடியாத
புகழ்சேர் – மகிமை சேர்ந்துள்ள
நன்குஓர் – தெளிவுடன் ஆராய்ந்தறியும்
அணங்குஅண்டு - ஆசை பொருந்திய
அறிவு - பேரறிவினை

செந்தில் – திருச்செந்தூரின்
ஆதியனை - தலைமையான கடவுளை
பூரணம் கண் – எங்கும் நிறைந்த பரத்தினிடம்
தறி - கிளைகள் வெட்டப் அடிமரத்தை
போல்வாருக்கு – ஒப்ப பந்தம்விட்ட யோகிகளுக்கு
எய்தும் – எளிதில் கிடைக்கத் தக்க
பொருள்என-தெய்வமென்பதாக

எய்தினல்லால் –பெற்றாலன்றி
மலர் – பூக்களையணிந்த
ஓதியர் – கூந்தல் மாதர்களின்
செவ் – செம்மையான
ஏர் – அழகினையுடைய
அணம் – வாய்ப்புறத்தை
கண்டுஅறி - பார்த்து மகிழ்கின்ற
நெஞ்சே - மனமே
என் - என்னுடைய
மோகம் – பெருமாளைக்காண வேண்டியபேரவா
இறுவது – முடிவுறுதல்
இன்று - இல்லையாம். 16

இறுகுந் தனத்திரு மங்கைதன் பங்கன் இகலவரைச்
செறுகுந் தனத்திய வாறருள் சேய்திருச் செந்திலிடத்(து)
உறுகுந் தனத்திருப் பூணல் ஒருகவிக் கோகைநல்கல்
மறுகுந் தனத்திச்சை கொள்பா வலரும் வழுத்தவென்றே.

இ—ள்.

இறுகும் - இறுக்கமான
தனத்து-கொங்கைகளுடைய
இருமங்கைதன் – வள்ளி தெய்வயானை என்பவரின்
பங்கன் – பங்கினையுடையவன்
இகலவரை – பகைவர்களை
செறு – போரில் வெற்றி கொள்ளும்
குந்தன் - வேற்படையுடையவன்
நத்தியவாறு-விரும்பியபடி

குந்தன – ரத்தினங்கள் பதித்த
திருப்பூணல் – அழகிய பதக்கத்தால்
*ஒருகவிக்கு - ஒப்பற்ற பகழிக்கூத்தருக்கு உதவி
ஓகை – மகிழ்வினை
நல்கல் – உண்டாக்கிய அருட்செயலானது
மறுகும் - வறுமையால் மனம் வாடி

*திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் நூலை, முருகன் அருளுரைப்படி பாடி, அரங்கேற்றத்திற்கு தடை நேர்ந்தபோது வருந்திய பகழிக்கூத்தர் கனவில் முருகன், தனது பதக்கம் ஒன்றை ஈடாக உதவியும் பின் அரங்கேற்றிய சபையில் மீண்டும் பெற்று அணிவிக்கவும் நேர்ந்த செய்தி.

அருள்-அடியவருக்கருளும்
சேய் செவ்வேட்பரமன்
திரு - அழகுமிக்க
செந்திலிடத்து – திருச்செந்தூரில்
உறு - தனக்கென ஏற்பட்டுள்ள
தனத்து - பொருளின்மீது
இச்சைகொள் - ஆவல் கொண்ட
பாவலரும் – புலவர்களும்
வழுத்த - அதுபோற்றன்னைப் பாடவேண்டும்
என்று – என்ற காரணம் பற்றியேடாம்
எ. று. ஏ. அசை 17

வழுவின் றியதமிழ்ப் பாமாலை யாவும் வனையுமன்பர்
குழுவின் றியமனும் அஞ்சுறக் கூடிடக் கூட்டியருள்
முழுவின் றியன்பருள் செந்தூர னேயென் முருகையனே
கழுவின் றியக்கமுன் சாரணர்க் கீந்து களித்தவனே.

இ-ள்

வழுஇன்றிய - குற்றமில்லாத
தமிழ் - தமிழ்மொழியாலான
பாமாலை - பிரபந்தங்கள்
யாவும் – எல்லாவற்றையும்
வனையும்-பாடும் வல்லமையுற்ற
அன்பர்-புலமையன்பரது
குழுவு-கூட்டத்தில்
இன்று-இந்நேரத்தில்
யமனும்-நமனும்
அஞ்சுற – பயமடையுமாறு
கூடிட – அடியேன் சேரும்படி
கூட்டிஅருள்–கூடச் செய்வீராக
முழுவின்-நிறைவுபெற்ற
தி–அறிவும்
அன்பும் – பக்தியும்
அருள் - தந்தருள்கின்ற
செந்தூரானே - திருச்செந்திற் கடவுளே
என்–அடியேனுக்குரித்தான
முருகையனே–முருகப் பெருமானே
கழுவின்-கழுமரத்திலேறும்
தியக்கம் – சஞ்சலத்தை
முன் – அந்த நாளில்
சாரணர்க்கு – சமணர்கட்கு
ஈந்து - ஞானசம்பந்தராக வந்து உதவி
களித்தவனே–மகிழ்ந்த பெருமானே

களிக்கும்பல் வண்டு முரல்கின்ற செம்பொற் கடம்பணிந்தோன்
ஒளிக்கும்ப யோனிக்கோர் உண்மைசொன் னோன்செந்தி லூர்க்குமரன்
விளிக்கும் பசுவமுற் றேனவன் சந்நிதி மேவிநின்றேன்
வளிக்கும் பனிமல ருங்கொண்டு வார்கஞ்சல் மாறிலனே.

இ—ள்.

களிக்கும் – தேனுண்டு மகிழ்கின்ற
பல்வண்டு – பலதேனீக்கள்
முரல்கின்ற – இசை பாடுவதான
செம்பொன்-சிவந்த அழகுள்ள
கடம்பு – கடம்பமாலை
அணிந்தோன்-அணிந்தவனும்
ஒளி - ஞானப்பிரகாசமிக்க
கும்பயோனிக்கு – அகத்தியருக்கு
ஓர் உண்மை - ஒப்பற்ற மெய்ப்பொருளை
சொன்னோன் – உபதேசித்தவனுமாகிய
செந்தில்—திருச்செந்தூரென்ற
ஊர்க்குமரன் – பதித்தலைவன்
விளிக்கும் - அழைத்தருளத் தக்க
பருவம் – பக்குவ நிலையை
உற்றேன் – அடியேன் பெற்றிருக்கிறேன்
அவன் – அப்பெருமானுடைய
சந்நிதி - திருமுன்பாக
மேவி நின்றேன் - சென்று வணங்கினேன்
வள்இக்கும் – எனினும் வலிய கரும்பாகிய வில்லும்
பனி மலரும் - பாணமாகிய குளிர்ந்த மலர்களும்
கொண்டுளாற்கு – கைக் கொண்ட மன்மதனுக்கு
அஞ்சல் – பயப்படுவதை
மாறிலன் - நீங்கப் பெற்றேனில்லை
ஏ, று, ஏ, அசை. 19

மாறிய மானத் தகைசார்ந்து வாடும் மனத்தில்உன்னைத்
தேறிய மானம் வருவதென் றோதிருச் செந்திலுக்குள்
வீறிய மானனம் ஆறுகொண் டாய்!தினம் வேண்டுதுதி
கூறிய மானருள் மங்கைசொல் லாமெனக் கொண்டருளே.

இ—ள்.

மாறிய - அன்புக்குமாறுபட்ட
மானத்தகை – ஆணவத் தன்மை
சார்ந்து - சேரப்பெற்றதனால்
வாடும் – வருந்துகின்ற
மனத்தில் – என் உள்ளத்தில்
உன்னை - தேவரீரது பெருமையை
தேறிய-அறிந்து கொள்ளும்
மானம்-பெருமையானநேசம்
ஆனனம் - திருமுகங்கள்
ஆறுகொண்டாய்-ஆறினை உடையவரே
தினம் - நாடோறும்
வேண்டுதுதி-விருப்பமுள்ள துதியாக
கூறிய - அடியேன் பாடியவைகளை
மான் அருள்-மானாற் பெறப்பட்ட

வருவது-ஏற்படப்பெறுவது என்றோ -எந்த நாளிலோ திருச்செந்திலுக்குள்-திருச்செந்தூரில் வீறு-வெற்றிகரமான இயம்-புகழுடன் விளங்கும் மங்கை-வள்ளிநாயகியின் சொல்லாமென - இனிய மொழிபோல் கொண்டருள் - ஏற்றருள் வீராக ஏ. று. ஏ. அசை 20

தொண்டலைத் தண்டருட் காவல குமெனக் கொள்குமரன்
தண்டலைத் தண்டருச் செந்தூர் விசாகன் றனைக்குறிக்கும்
தொண்டலைத் தண்டருங் கூற்றுவன் கையிற் றொலைக்குங்கொலோ
மண்டலைத் தண்டரு மாய்த்தமிழ் தேர்கவு மாரரையே.

இ—ள்.

தொண்டல்ஐ- மேகங்கட்குத் தலைவனை இந்திரனை து - நிறைந்து விளங்கும் அண்டருள் - தேவர் கூட்டத்துக்கு காவலனும் ஊ - அரசனாக வாழும்படி கொள் -(அசுரரைக்கொன்று) ஆட்கொண்ட குமரன் - குமாரக்கடவுளை தண்டலை - சோலைகள் தண் தரு - குளிர்ச்சியை உதவுகின்ற செந்தூர் - திருச்செந்தூரை யுடைய விசாகன்றனை- விசாகப் பெருமானை குறிக்கும் - சிறப்பாகப் போற்றுகின்ற தொண்டு- வழிபாடானது அலைத்து - பல வகையில் உழலச் செய்து அண்டு - நெருங்குகின்ற அருங் கூற்றுவன் - கொடிய எமனது கையில் - கைவசப்படும்படி தொலைக்கும்கொல் - சேர்த்து விடுமோ மண்தலை - பூவுலகில் தண்டரும் ஆய் - வணக்கம் புரிபவர்களும் தமிழ் - தமிழ்ப் புலமையில் தேர் - தேர்ச்சிபெற்றுள்ளவர்களுமாகிய கவுமாரரை - கௌமார நெறிச்சீலர்களை ஏ. று. ஏ. அசை.

விசாகன்றனைக் குறிக்கும் தொண்டு, கூற்றுவன் கையில் தொலைக்குமோ? அப்படித் தொலைக்காது எனக்கொள்க. 21

மாரன் றனக்குவட் டுச்சேனை யோடு மயங்குமெழில்
வீரன் றனக்குப்பை சேர்மறு கார்செந்தில் வித்தகன்,நற்
கீரன் றனக்குமுன் நின்றபி ரான்முன்பு கெஞ்சிவருந்
தீரன் றனக்குரி யாள்வரை பாழ்விதிக் கென்செய்வதே.

இ-ள்

மாரன்-மன்மதன்
தன-கொங்கைகளான
குவட்டு-மலைகளைக்கொண்ட
சேனையோடு-தன் மாதர்
படையுடன்
மயங்கும்-கண்டு மயங்கத்தக்க
எழில்-அழகுமிகுந்த
வீரன்.வெற்றிப்பெருமானை
தன-செல்வங்கள்
குப்பைசேர்-குவியலாகவுள்ள
மறுகுஆர்-வீதிச்சிறப்பமைந்த
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
விளங்கும்
வித்தகன்-ஞானவடிவானவனை
நற்கிரன்றனக்கு-நற்கீரரான
பெரும் புலவருக்கு
முன்நின்ற-கற் குகையிற்
காட்சி உதவிய
பிரான்-முருகக் கடவுள்
முன்பு-அவன் சந்நிதிமுன்
சென்று
கெஞ்சி-குறைகளைக் கூறி
நயந்து
வருந்தீர்-வருந்ாதவர்களே
அன்று-முந்நாளில்
அனக்கு-அன்னவாகனத்துக்கு
உரியான்-உரியவனை
பிரமதேவன்
வரை-உமது தலையிலெழுதிய
பாழ்-தீமையாயுள்ள
விதிக்கு-ஊழின்கொடுமைக்கு
என்செய்வது-உம்மால் யாது
செய்யமுடியும்?
எ. று. ஏ. அசை. 22

என்று மருணசை யாலுனை நாடி யிளைக்குமென்முன்
நின்று மருணவை தீர்த்தருள் வாய்!செந்தில் நேயமிகத்
துன்று மருண கிரிநாதன் செஞ்சொற் றுதிக்குவந்தாய்
இன்று மருண நிறவேல்கொண் டாடும் எழிற்கந்தனே.

இ—ள்.

என்றும்-எப்போதும்
அருள்நசையால்-திருவருள்
விருப்பால்
உனைநாடி-தேவரீரைக் கருதி
இளைக்கும்-வருந்துகின்ற
என்முன்-அடியேன் எதிரில்
நின்று-எழுந்தருளிவந்து
மருள்-அஞ்ஞானமாகிய
நவை-குற்றத்தை
தீர்த்து-நீக்கி
அருணகிரிநாதன்-அருணகிரி
நாத சுவாமிகளது
செஞ்சொல்-செம்மையான
சொற்சிறப்புள்ள
துதிக்கு-தமிழ்ப்பாடல்கட்கு
உவந்தாய்-திருவுள்ளம்
மகிழ்ந்தாய்
இன்றும்-இக்காலத்தும்
அருணநிற-சூரியன்போற்
சிவந்த

அருள்வாய்-ஆண்டு கொள்வாயாக
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
நேயம்-அபிமானம்
மிகத்துன்றும்-மிகவும் கொண்டுள்ள
வேல்-வேலாயுதத்தை கொண்டு-திருத்தோளில் அணிந்து
ஆடும்-அருளாடல்புரியும்
எழிற்கந்தனே-அழகிய கந்தக்கடவுளே 23

கந்த மலரவன் குட்டுண்டு வாடுமக் காலம்நின்முன்
வந்த மலரவண் கேட்டுக் களித்தமெய்ம் மந்திரத்தை
எந்த மலர வனியைவிட் டோட இயம்புவையோ
நந்த மலர வதிதீர் பொழிற்செந்தில் நாயகனே

இ—ள்

கந்த-மணமுள்ள
மலரவன்-பூவிலிருக்கும் பிரமன்
குட்டுண்டு-தலையில் குட்டுப் பட்டு
வாடும்-வருந்திய
அக்காலம்-அந்தநாளில்
நின்முன்-உனது திரு முன்பாக
வந்து-எழுந்தருளி
அமலர்-நிமலரான சிவபிரான்
அவண்-அவ்விடத்தில்
கேட்டு-உபதேசம் பெற்று
களித்த-மகிழ்ந்த
மெய்-உண்மையான
மந்திரத்தை-பிரணவப் பொருளை
எம்தம்-அடியேங்களது
அலர்-பழிபாவங்கள்
அவனியை-உலகத்தை
விட்டோட-விட்டு நீங்கும்படி
இயம்புவையோ-உபதேசம் செய்வீரோ
நந்து-தன்பாலடைகின்ற
அமலர் மும்மலம் நீக்கிய அடியார்களின்
அவதி-துன்பங்களை
தீர்-நீக்கியருள்கின்ற
பொழில்-சோலைச் சிறப்பமைந்த
செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
நாயகனே-தலைவனே 24

நாயக னாகிப் பலகோடி தேவர் நடுவிருக்கும்
நீயக னிலத் தென்னைமுன் ஆண்கை நிசமல்லவேல்
தூயக னாவில்நிற் போலவந் தாரெவர் சொற்றருள்வாய்
சேயக னாடுங் கழலாய்செந் தூர்க்குரு தேசிகனே

இ—ள்

நாயகனுகி-தலைமைப் பொருளாகி
பலகோடி-எண்ணிறந்த
தேவர்-தெய்வங்களுக்கு
நடுஇருக்கும்- நடுநாயகமாயுள்ள
நீ-தேவரீர்
அகல்-விசாலமான
நானிலத்து-உலகத்தில்
என்னை அடியேனை
முன்-அந்நாளில்
ஆள்கை-தடுத்தாண்டருளியது
நிசமல்லவேல்-உண்மையல்ல என்ருல்
தூயகனுவில்-எனது மனவெளியில்
நின்போல-உம்மைப்போன்று
வந்தார்-சாட்சிதந்தவர்
எவர்-யாராயிருக்கலாம்?
சொற்றருள்வாய்-விளக்கியருள்வீராக
சேய-உயரமான
கல்-பல மலைகளையும்
நாடும் வசிப்பிடமாக விரும்பும்
கழலாய்-திருவடிகளையுடையவனே
செந்தூர்-திருச்செந்தூரின்
குருதேசிகனே-குமரகுருபரக்கடவுளே 25

சிகரிக் குமரங்கு தோருடு வாய்!அலைச் சீர்கொள்செந்தில்
நகரிக் குமர குருபர னேஅன்பர் நன்மனத்தைத்
தகரிக் குமரவொப் பாமலர் வாளியும் தாங்குநன்பாற்
பகரிக் குமர விழியுங் குலாவு படையுமுண்டே

இ—ள்.

சிகரிக்கும்-மலையுச்சியாகிய
அரங்குதோறும்-மன்றங்களிலெல்லாம்
ஆடுவாய்-திருநடம்புரிபவரே
அலை-அலைகளோடு கூடிய கடலின்
சீர்கொள்-சிறப்பமைந்த
செந்தில் திருச்செந்தூரென்கின்ற
நகரி-பெரும்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள
தகர்-சிதைக்கின்ற
இக்கும்-கரும்பாகிய வில்லும்
அரவுஒப்பதாம்-பாம்பைப் போன்ற
மலர்வாளியும்-மலர் அம்புகளும்
தாங்குநன்பால்-கொண்டுள்ள மன்மதனிடத்து
பகர்இக்கும்-கூறும் இனிய சொற்களையும்
அர-அரத்தை ஒத்த
விழியும்-கண்களையுங்கொண்டு
குலாவு-விளங்குகின்ற

குமரகுருபரனே-குமர குருபரக்கடவுளே
அன்பர்-அடியவர்களது
நன்மனத்தை-நல்ல உள்ளத்தை
படையும்-மாதர்சேனையும்
உண்டு-இருக்கின்றது
எ. று. ஏ அசை
எனவே, அவை தாக்காமல் காக்கவேண்டும் என்பது கருத்து 26

படையனந் தப்புனை கையான் மயூரப் பரியிவர்ச்சி
உடையனந் தப்புனை கைதொறும் சேர்செந்தி லூரன்,வெற்றிக்
குடையனந் தப்புனை கையுரைக் கேற்ற குகன்இகல்முற்
றடையனந் தம்புனை கைதீர்த்தன் போரை யளிப்பவனே

இ—ள்.

படை-ஆயுதங்களை
அனந்தம்-பலவாக
புனை-அணிந்துள்ள
கையான்-திருக்கரங்களை யுடையவன்
மயூரப்பரி-மயில் வாகனத்தில்
இவர்ச்சி-ஏறிவரும் உலாவை
உடையன்-உடைய பெருமான்
நந்தம்-சங்குகள்
புனை-புன்னை மரங்களின்
கைதொறும்-இடங்களில்
சேர்-இருக்கப்பெற்ற
செந்தில்ஊரன்-திருச்செந் தூரின் தலைவன்
வெற்றி-சிறப்பான
குடையன்-குடைக்கூத்துடையவன்
அந்தம்-அழகுபட
புனை-புனைந்து கூறப்படும்
கையுரைக்கு-புகழுரைகளுக்கு
ஏற்ற-தகுதி வாய்ந்த
குகன்-முருகப்பெருமான்
இகல்-பகைகள்
முற்றடைய-முழுதும் அழியுமாறு
நம்தம்-அடியேங்களுடைய
புன்-இழிவான
நைகை-வருத்தத்தை
தீர்த்து-நீக்கியருளி
அன்போரை-அடியவர்களை
அளிப்பவனே-காப்பவனே
எ. று. 27

புன்னை-நெய்தல் நிலக் கருப்பொருள். சங்குகள் கடலிற் பிறப்பன. அவை புன்னை மரத்தின்பால் ஊரும். கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும் நெய்தலாம். குடை என்பது முருகன் கூத்தின் பெயர்.

பவனந் தகர அவுணேச னூரினிற் பாயுமொற்றுள்
ளவனந் தகப்பன் அணிச்செந்தி லான்ஒப்பில் ஆறுமுகச்
சிவனந் தகனை யுதைத்தாற் குரைத்தசொற் றேரினல்லால்
கவனந் தகக்கொண்டு வாடுமென் சிந்தை களிப்பதென்றே

இ-ள்.

பவனம்-பூமி
தகர்-சிதையும்படி
அவுணேசன்-சூரபன்மனுடைய
ஊரினில்-தலைநகரில்
பாயும்-உதைந்தெழுந்து சென்ற
ஒற்று-ஒற்றரான வீரவாகு தேவரை
உள்ளவன்-துணையாகப் பெற்றவன்
நம்-அடியேங்களுக்கு
தகப்பன்-தந்தையானவன்
அணி-அழகுமிக்க
செந்திலான்-திருச்செந்தூரினன்
ஒப்பில்-இணையற்ற
ஆறுமுகச்சிவன்-ஆறுமுகத்துப் பெருமான்
அந்தகனை-இயமனை
உதைத்தாற்கு-திருவடியால் உதைத்த சிவபிரானுக்கு
உரைத்த-உபதேசித்தருளிய
சொல்-பிரணவப் பொருளை
தேரின் அல்லால்-உணர்ந்தாலன்றி
கவனம்-உபாசனையின் நாட்டத்தை
தகக்கொண்டு-மிகவும் ஏற்று
வாடும்-அருளைநோக்கி வருந்துகின்ற
என்சிந்தை-அடியேனது மனம்
களிப்பது-மகிழ்ச்சி பெற்றிருப்பது
என்று-எந்தநாள்
எ. று. ஏ. அசை 28

களிப்பாடு வண்டு பெறத்தேன் பிலிற்றும் கடம்பனென்பாள்
நெளிப்பாடு வண்டு விழுவாள்செந் தூர்நல நேர்மையென்பாள்
ஒளிப்பாடு வண்டுடைக் கையான் மருகனென் உள்ளனென்பாள்
துளிப்பாடு வண்டுணைக் கண்ணிற்கொள் வாளென் கரிகுழலே

இ-ள்.

களிப்பாடு-உவகையை
வண்டுபெற தேனீக்கள் அடையும்படி
ஒளிப்பாடு-(வெண்மையான) ஒளியுடைய
வண்டுஉடை-சங்கைத்தரித்த

தேன்பிலிற்றும்-தேனைச் சொரிகின்ற
கடம்பன்-கடம்ப மாலே யுடையவன்
என்பாள்-என்று கூறுவாள்
நெளிப்பாள்-உடலைச் சுளிக்கின்ருள்
துவண்டு-சோர்வடைந்து
விழுவாள்-கீழே விழுவாள்
செந்தூர்-திருச்செந்தூர்த் தலத்தின்
நலநேர்மை-நேர்மை நன்ருகும்
என்பாள்-என்று சொல்கின்ருள்
கையான்-கையினரான திருமாலின்
மருகன்-மருகோன்
என் உள்ளன்-எனது மனத் துள்ளான்
என்பாள்-என்று உரைக்கின்ருள்
துளிப்பாடு-நீர் துளிக்கும்
வண்-மிகவும் [தன்மையை
துணைக்கண்ணில்-இரு விழிகளிலும்
கொள்வாள்-கொண்டிருக் [கின்ருள்
என்-எனது
கரிகுழல்-மகள்
எ. று. ஏ. அசை 29

(இது நற்ருயிரங்கல் துறை)

கரிப்பாருங் கைக்களிற் ருனனத் தான்றுணை தூயதுதி
விரிப்பாருங் கையந் தவிர்ந்துய்யச் செய்யும் விசாகன்செந்தூர்
அரிப்பாருங் கையகல் வானமும் போற்றலென் றண்டுமென்னைச்
சிரிப்பாருங் கைப்பின்றி யேத்தலெந் நாள்அதைத் தேர்ந்திலனே

இ-ள்.

கரிப்புஆரும்-சுருக்கமுள்ள
கை-துதிக்கையுடைய
களிற்று-யானையினது
ஆனனத்தான்-முகத்தின ரான கணபதியின்
துணை-துணைவராயுள்ளவன்
தூய-குற்றமற்ற
துதி-தோத்திரங்களைச்
விரிப்பார்-சொல்லும் அடியவர்கள்
உங்கு-உள்ளத்தில் தோன்றும
ஐயம்-சந்தேகங்கள்
தவிர்ந்து-நீங்கி
செந்தூர்-திருச்செந்தூரானது
அரி-கடலால் சூழப்பெற்ற
பாரும்-பூவுலகமும்
கைஅகல்-இடமகன்ற
வானமும்-மேல்உலகமும்
போற்றல்-போற்றற்குரியது
என்று-என்றறிந்து
அண்டும்என்னை-வந்தடைந்த அடியேனை
சிரிப்பாரும்-பரிகசிப்பவரும்
கைப்புஇன்றி-வெறுப்பு இல்லாமல்
ஏத்தல்-பாராட்டுவது

உய்யச்செய்யும்-ஈடேறப் புரியும்
விசாகன் விசாகப் பெருமானின்
எந்நாள்-எந்தக்காலமோ
அதை-அந்தநாளை
தேர்ந்திலன்-தெரிந்தேனில்லை
எ. று. ஏ. அசை 30

தேரா மனம்பயந் தேங்குகின் றேற்குச் சிலையுறுங்கைச்
சீரா மனம்பர முண்டோன் வியக்கும் திறலளித்தாள்
சோரா மனம்பவல் லார்பகை மாய்க்கும் சுடர்த்துங்கவேல்
வீரா மனம்பர் குரவா திருச்செந்தில் வித்தகனே.

இ-ள்.

தேரா-தேற்றம்பெருத
மனம்-உள்ளமானது
பயந்து-அச்சமடைந்து
ஏங்குகின்றேற்கு-ஏக்க முறும் எனக்கு
சிலைஉறும்-வெற்றி வில் ஏந்திய
கை-திருக்கரங்கொண்ட
சீராமன்-இராமபிரானும்
அம்பரம்-சமுத்திர நீரை
உண்டோன்-உண்ட அகத்தியரும்
வியக்கும்-வியந்து பேசுகின்ற
திறல்-பேராற்றலை
அளித்துஆள்-கொடுத்தருள் வாயாக
சோராமல்-தளராமல்
நம்பவல்லார்-நம்பும்அடியவரது
பகை-எதிரிகளை
மாய்க்கும்-வெல்லுகின்ற
சுடர்-ஒளிமிக்க
துங்கவேல்-வெற்றிவேல்ஏந்திய
வீரா-வீரமிக்கவனே
மன்-நிலைபெற்றுள்ள
நம்பர்-சிவபிரானது
குரவா-குருநாதனே
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
வித்தகனே-ஞானப்பொருளே 31

வித்தக னத்தை மகளார் இருவர் விரும்பவத்தம்
ஒத்தக னத்தைமுத் துங்கும ரேசன் உவாக்களிற்றின்
மத்தக னத்தைத் திருமேனி யான்,செந்தில் வாணன் என்னுள்
வைத்தக னத்தைய முற்றே வருந்தினன் மாநிலத்தே

இ-ள்.

வித்தகன்-அறிவுமயமான வன்
அத்தை-மாமியான திருமகளின்
களிற்றின்-திருஞானவேழம் என்ற யானையினது
மத்தக-பிடரியின் மீதிருக்க
நத்து-ஆவல் கொள்கின்ற

மகளார்-பெண்களாயுள்ள
இருவர்-வள்ளி தெய்வயானை
என்ற இருவரும்
விரும்ப-ஆசையுறும்படி
அத்தம்ஒத்த-கண்ணடி
போன்ற
க(ன்)னத்தை-கன்னங்களில்
முத்தும்-முத்தமிடுகின்ற
குமரேசன்-குமாரக் கடவுள்
உவா-சந்திரனையொத்த
வெண்ணிற
ஐ-அழகிய
திருமேனியான்-வடிவமுடைய
தலைவன்
செந்தில்வாணன்-திருச்செந்
தூரில் வதிபவன்
என்னுள்-அடியேன்மீது
வைத்த-கொண்டுள்ள
கனத்து-மேலான மதிப்பில்
ஐயம்உற்று-சந்தேகம்கொண்டு
மாநிலத்து-இவ்வுலகில்
வருந்தினன்-துயரமடைந்தேன்
எ- று. ஏ. அசை 32

நிலம்பு கழட்டசித் துங்கொடுத் தாட்கொண்டு நீடுதண்டை
புலம்பு கழலும் தரவேண்டும், ஆணவம் பொங்குதலின்
அலம்பு கழகத் துயர்தீர்த்த வா,செந்தி லாய்அருட்சீர்
நலம்பு கழல்வண்ண னேவிண்ணு ளார்தொழும் நற்குகனே

இ-ள்.

நிலம்புகழ்-உலகம்
போற்றுகின்ற
அட்டசித்தும்-அட்டமா
சித்துகளும்
கொடுத்து-அடியேனுக்கு
உதவி
ஆட்கொண்டு-அடிமையாக
ஏற்று
நீடுதண்டை-பெரிய
காலணிகள்
புலம்பு-ஒலிக்கின்ற
கழலும்-திருவடிகளையும்
தரவேண்டும்-கொடுத்
தருள வேண்டும்
ஆணவம்-அகங்காரம்
ஆகிய குற்றம்
பொங்குதலின்-மிகுதிப்
பட்ட தன்மையால்
அலம்பு-சஞ்சலப்பட்ட
கழக-சங்கத்துப் புலவர்களது
துயர்-உண்மைப்பொருளறி
யாது கொண்ட துன்பத்தை
தீர்த்தவா-உருத்திரசன்மர்
என்ற ஊமைக்குழந்தை
யாகித் தீர்த்தவனே
செந்திலாய்-திருச்செந்தூரனே
அருட்சீர்-கருணைமிக்க
நலம்புகு-நன்மையமைந்த
அழல்-தீயைஒத்த செந்நிற
முள்ள
வண்ணனே-வடிவமுடையவனே
விண்ணுளார்-தேவர்கள்
தொழும்-வணங்குகின்ற
நற்குகனே-சிறந்த முருகப்
பெருமானே
33

நற்குரு வானவன் செந்தூர னேயென நாடுமென்னைப்
பொற்குரு வானவப் பொன்செய்பு மாறு புதுக்குங்கொலோ
தெற்குரு வானவ சந்தரச் செய்யுங்கொல்? செம்பவள
விற்குரு வானவ னுமவற் காணலென் வேட்கையதே

இ—ள்.

நற்குரு-சிறந்த குரு
ஆனவன்—ஆகியருள்பவன்
செந்தூரனே-திருச்செந்தி வாதிபனே
என—என்பதாக
நாடும்—தியானிக்கின்ற
என்னை—அடியேனை
பொற்குருவால்-வேதிக்கும் சிந்தூரத்தால்
நவப்பொன்-புதுமையான தங்கமாக
செய்புமாறு-தாமிரத்தைச் செய்வதுபோல
புதுக்குங்கொலோ—குற்ற மகற்றி ஏற்றுக் கொள்வானோ
தெற்கு-தென்றிசைக்கு
உருவான்-உரியவனாகிய யமன்
அவசம்-மிகுதியான இடர்ப் பாட்டை
தர-கொடுத்து வருத்தும்படி
செய்யுங்கொல்-இயற்றுவானோ (அறியேன், ஆனல்)
செம்-செந்நிறமுள்ள
பவள-பவளம் போன்ற
விற்கு-ஒளியினுக்குரிய
உரு-திருவுருவையுடைய
வானவனும்-தெய்வமாகிய
அவன்-அந்த முருகக் கடவுளை
காணல்-நேரே காணவேண்டு மென்பது
என்வேட்கை-எனது பெரு விருப்பமாகும்
ஏ, று, அது, ஏ, அசைகள் 34

வேட்கைக் குவந்த படியாடல் செய்குகன் வேண்டும்ஒரு
பூட்கைக் குவந்த நெடுமால் மருகன் புகல்செந்திலான்
தாட்கைக் குவந்தன மென்றலை மீதொரு சற்றமைத்து
தேட்கைக் குவந்தறல் தீவெளி நானுந் திறல்நல்கவே

இ—ள்.

வேட்கைக்கு-விருப்பத்துக்கு
உவந்தபடி-ஏற்றவாறு
ஆடல்செய்-திருவிளையாட லியற்றும்
குகன்—குகக்கடவுள்
வேண்டும்—தன்னைக் கூவி அழைத்த
கைக்கு—திருக்கரங்கட்கும்
வந்தனம்-வணக்கம் உரியது. ஏனெனில்
என் தலைமீது-அடியேனது சிரத்தில்
ஒரு சற்று-ஒரு கணநேரம்
அமைந்து-பொருந்தியிருந்து

இ-ள்

ஞானக்கண்-ஞானவிளக்கத்தை
ஆயிரம்கோடி-மிகப்பல மடங்கு
கொண்டோன்-பெற்றுள்ளவன்
செந்தில்-திருச்செந்தூருக்கு
நாதன்-தலைவனான முருகப்பிரான்
அகல்-விசாலமாகிய
வான-மேல்உலகை
கண்ணோர்க்கு-இடமாகவுள்ள தேவர்கட்கு
ஒரு-ஒப்பற்ற
தாயகன்-பற்றுக்கோடாயிருப்பவன்
ஆண்மை-வலிமை
மலிந்து-மிகுதியாகக் கொண்டு
எழும்பும்-உலகினைத் தாக்கப் புறப்பட்ட
ஏனக்கு.(திருமாலவதாரமான) பன்றிக்கு
அண்ணு-பொருந்தும்படி
அதம்-அழிவை
ஈந்த-அருளிய
வைவேலன்-கூரிய வேற்படையினன்
என்று-என்றவிதமாக
ஏத்துகிலார்-துதிபுரியாதவர்கள்
ஈன-இழிவான
கண்-கண்களையும்
நாறிய-நாற்றமுடைய
வாயினராய்-வாயையுமுடையவராக
பிறந்து-உலகிற் பிறந்து
எய்ப்பவரே-துன்பப்படுபவர்களேயாவர்
எ. று.— 38

எய்யா விதத்தில் உனைப்போற்றி டாதிங் கிருக்குமென்றன்
பொய்யா விதத்தீற் புகாதருள் வாய்!புனம் போய்த்திரும்பும்
ஐயா விதத்தினில் ஆளவல் லாய்செந்தி லாதிபனே
உய்யா விதத்தியின் தோளுடை யார்தொழும் உத்தமனே

இ—ள்.

எய்யாவிதத்தில்-சோர்வில்லாதபடி
உனை-தேவரீரை
போற்றிடாது-துதிக்காமல்
இங்கு-இவ்வுலகில்
இருக்கும-அறியாமையோடு வாழும்
என்றன்-அடியேனுடைய
இரும்பும்-வெற்றியுடன் மீண்ட
ஐயா-ஐயனே
இதத்தினில்-இனிமையான முறையில்
ஆள-அன்பர்களை ஆண்டருள
வல்லாய்-வல்லபெருமானே
செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
ஆதிபனே- தலைவனே

பொய்ஆவி-நிலையற்ற உயிரானது
தத்தில்-பல ஆபத்தில்
புகாது சிக்கி வருந்தாதபடி
அருள்வாய்-காத்தருள் வாயாக
புனம்-தினைப்புனத்தில்
போய்-வள்ளியை நாடிச் சென்று
உய்யா-நிறைவுபெறாத
விது-பிறைச்சந்திரனையும்
அத்தியின்தோல்-யானைத் தோலையும்
உடையார்-கொண்டுள்ள சிவபிரான்
தொழும்-வணங்கிய
உத்தமனே-மேலான தெய்வமே 39

உத்தம ரான வடியாரைச் சேர்ந்திலன் உண்மையற்ற
பொய்த்தம ரானவ லோகமுந் தேடினன். பூத்தகொன்றைக்
கொத்தம ரானவன் மைந்தா!செந் தூரினிற் கொற்றவைவேல்
புத்தம ரான வனிவாழ மால்முன் புரிந்தவனே

இ—ள்.

உத்தமர் ஆன-மேலானவர் களாகிய
அடியாரை-திருத்தொண் டரை
சேர்ந்திலன்-கூடிவாழ வில்லை
உண்மைஅற்ற-நேர்மை யில்லாதவரும்
பொய்-நிலையில்லாதவர் வர்களுமான
தமரால்-சுற்றத்தினர்களால்
நவலோகமும்-பலவகைப் பொருளையும்
தேடினன்-நாடி அலைந்தேன்
பூத்த-நன்கு மலர்ந்து
கொன்றைக்கொத்து-கொத் தாகவுள்ள கொன்றைப் பூக்கள்
அமர்-அணிந்தவரும்
ஆன்அவன்-இடபவாகனத் தினருமான சிவனாரது
மைந்தா-புதல்வனே
செந்தூரினில்-திருச்செந்தூரில்
கொற்ற-வெற்றியையுடைய
வைவேல்-கூறியவேலாயுதத் தைக்கொண்டு
புத்துஅமரான்-கன்னிப்போரை
அவனிவாழ-உலகம் உய்யும் பொருட்டு
மால்-திருமாலின்
முன்-எதிரில்
புரிந்தவனே-ஏற்றுச் செய்தவரே
எ. று.— 40

புரிமருப் பாட்டுக் குரற்கஞ்சி னேர்சொல் புகழ்புனைந்தான்
வரிமருப் பாட்டுக் குராமுடித் தோன்.செந்தில் மேவிநின்றேன்
கிரிமருப் பாட்டுக் குமரிதன் பால்முலை கேட்டமுதான்
அரிமருப் பாட்டுக் குவப்பானென் றேதுமிவ் வம்புவியே

இ—ள்.

புரி-முறுக்காயுள்ள
மருப்பு-கொம்பினையுடைய
ஆட்டு-யாகத்திற்றோன்றிய ஆட்டினது
குரற்கு-அதிர்ந்த குரலோசைக்கு
அஞ்சினோர்-பயந்த தேவராதியோர்
சொல்-போற்றிக்கூறிய
புகழ்-பெருமைகளை
புனைந்தான்-ஏற்றுக் கொண்டவன்
விரி-இதழ்விரிந்து
மருப்பாட்டு-வாசனையுடைய
குரா-குராமலர்மாலையை
முடித்தோன்-அணிந்துள்ளவன்
செந்தில்- திருச்செந்தூரில்
மேவிநின்றோன்-எழுந்தருளியுள்ளவன்
கிரி-இமயமலையின்
மருப்பு-பக்கங்களில்
ஆட்டு-திருவிளையாடலைப் புரியும்
குமாரிதன்-பார்வதிதேவியின்
பால்முலை-தனத்தின்பாலை
கேட்டு-தரும்படிவிரும்பி
அழுதான்-அழுதகுழந்தைப் பெருமான்
அரி-திருமாலின்
மரு-மருகன்
பாட்டுக்கு-அன்பர்களின் தோத்திரப்பாடல்களுக்கு
உவப்பான்-மனம் மகிழ்பவன்
என்றுஓதும்-என்றுசொல்பவர்
இவ்அம்புவி-இவ்வுலகத்து அறிஞர்

எ. று. ஏ. அசை

41

அம்புவி லாழியொப் பாவன நாணும் அயிற்செந்திலான்
பம்புவி லாழி மறுகார்செந் தூரினைப் பாடுதொழிற்
கும்புவி லாழி புனைந்துல காளினும் கோவணச்சீர்த்
தொட்புவி லாழினும் மெய்ஞான வீரச் சிறப்பினதே

இ—ள்.

அம்பு-கூரியபாணமும்
வில்-தனுசும்
ஆழி-சக்கராயுதமும்
ஒப்பாவன-அதுபோன்ற ஆயுதவகையும்
நாணும்-வெட்கக்கூடிய
அயில்-வேலாயுதத்தை யுடைய
செந்திலான்-திருச்செந் தூர்ப்பெருமான்
பம்பு-விசாலமான நீரையும்
தொழில்-தொண்டினை மேற்கொண்ட
கும்பு-அடியவர் திருக்கூட்டம்
இல்-இல்லறவாழ்விலிருந்து
ஆழி-ஆணைபுரிந்து ஆட்சி புரிவதை
புனைந்து-ஏற்று
உலகுஆளினும்-அரசுசெய்தா ராயினும்
கோவண-லங்கோடுகௌபீனந் தரித்த

வில்-ஒளியையும் உடைய
ஆழி-கடலின்
மறுகுஆர்-பக்கத்தி
லமைந்த
செந்தூரினை-திருச்செந்தி
லின் புகழை
பாடு-பாடிப்பணிகின்ற
சீர்-தவச்சிறப்பினரான
தெம்புவில்-புத்துணர்ச்சியில்
ஆழினும்-ஆழ்ந்த தவத்தின
ராயினும்
மெய்ஞான-உண்மைஞானம்
வீர-பெருமிதமுடைய [பெற்ற
சிறப்பினதே-மேம்பாட்டினை
எ. று.— [யுடையதேயாம் 42

சிறந்தவ ராகத்தை வென்ற வைவேலன் செழுங்கனலிற்
கறந்தவ ராகத்தை யன்றிருச் செந்திற் கடிநகரிற்
பிறந்தவ ராகத்தைத் தெய்யென ஆடும் பிரான்அருள்பெற்(று)
இறந்தவ ராகத்தை யந்தவிர்ந் தோர்களுக் கெய்துமன்றே

இ—ள்.

சிறந்த-சிறப்புமிக்க
வராகத்தை-(திருமா
லவதாரமான)பன்றியை
வென்ற-கொன்று வெற்றி
பெற்ற
வை,வேலன்-கூறியவேலை
யுடையவன்
செழும்கனவில்-மலையான
நெருப்பாக
கறந்தவர்-அயன் அரிகளுக்
காக மறைந்த சிவபிரானின்
ராகத்து-விருப்பத்துக்குரிய
ஐயன்-தலைவனான முருகப்
பிரான்
திருச்செந்தில்-திருச்செந்
தூரான
கடிநகர்-அழகிய தலத்தில்
வாழும் பேறு
இல்பிறந்தவர்-நற்குடியில்
பிறந்தவர்களுக்கும்
ஆகத்தை-முற்பிறவிச்சரீரத்தை
தெய்யென் ஆடும்-நடனம்
புரியும்
பிரானருள்பெற்று-சிவபிரா
னது அருளை அடைந்து
இறந்தவர்-நீத்தவர்களுக்கும்
ஆகத்து உள்ளத்திலே
ஐயம்-சந்தேகவிபரீதங்கள்
தவிர்ந்தோர்களுக்கும்-நீங்கப்
பெற்ற ஞானிகளுக்கும்,
எய்தும்-வந்துசேரும்

செந்திலில் வாழும் பேறு நற்குடியில் பிறந்தார்க்கும், சிவ னடியார்களுக்கும், ஞானிகளுக்கும் கிடைக்கும். 43

மன்றந் தனிற்றித்தெய் என்றுடு வார்சுதன் மன்னுமெண்ணில்
குன்றந் தனின்மல ஞானு நுபூதி கொடுக்கும்பிரான்
என்றந் தனித்தியன் ஈடில்செந் தூர்க்குகன் யான்விரும்பும்
பொன்றந் தனியர்தம் பாலிர வாமற் புரக்கின்றன்றே.

மன்றந்தனில்-கனகசபையில்
இந்தெய்என்ற — ஒந்தெய் என்ற தாளப்படி
ஆடுவார்-நடம்புரியும் பரமனின்
சுதன்-திருக்குமாரர்
மன்னும்-நிலைபெற்றதும்
எண்ணில்-அளவுபடாததுமான
குன்று-மலைகளையுடைய
அந்தன்-அழகுக்கடவுள்
நின்மல-குற்றமில்லாத
ஞானஅநுபூதிமெய்யுணர்ச்சியை
கொடுக்கும்-உதவி அருள்கின்ற
பிரான்-தலைமையானவர்
என்-அடியேனை
தந்த-ஈன்றருளிய
நித்தியன்-அழிவற்ற பெருமான்
ஈடுஇல்-இணையில்லாத
செந்தூர்-திருச்செந்திலில் மருவும்
குகன்-குகக்கடவுள்
யான்விரும்பும்-நான் ஆசைப் படுகின்ற
பொன்தந்து-பொருளைக் கொடுத்து
அ(ன்)னியர்தம்பால்-வேறு ஒருவரிடத்தும்
இரவாமல்-யாசிக்காத வண்ணம்
புரக்கில்-காத்தருளினால்
நன்று-நன்மையாகும்
எ. று. ஏ. அசை 44

புரந்தர னாதிய வானவர் என்பு புனைந்தருளும்
நிரந்தர னாதியந் தங்கடந் தோன்தொழும் நின்னையன்றி
வரந்தர னாதி யறியாது செந்திலில் வந்தனன்,பூஞ்
சரந்தர னாதியற் றுனென நாடினன் சண்முகனே

இ—ள்.

புரந்தரன்-தேவேந்திரன்
ஆதிய-முதலாயுள்ள
வானவர்-தேவர்களுடைய
என்பு-எலும்புகளை
புனைந்தருளும்-மாலையாக அணிந்த
நிரந்தரன்-நித்தியப் பொருளானவரும்
ஆதியந்தம்-முதலும் முடிவும்
கடந்தோன்-தாண்டியபெருமானுமாகிய சிவபெருமான்
தொழும்-வணங்குகின்ற
அறியாது-காணமுடியாமல்
செந்திலில்-திருச்செந்தூர்ப் பதியில்
வந்தனன்-உமது சந்நிதிமுன் எய்தினேன்
பூஞ்சரம்-பூக்களாலாய அம்புகளை
தரன்-தரித்துள்ள மன்மதன்
ஆது-போர்செய்யும் குற்றத்தை
இயற்றுன்என-என்னிடம் தொடரமாட்டான்என்பதாக

நின்னையன்றி-தேவரீரை யல்லாமல்	நாடினன்-எண்ணியிருக்கின்றேன்
வரந்தர-விரும்பியவற்றை உதவுதற்கு	சண்முகனே-ஆறுமுகக் கடவுளே
நாதி-பற்றுக்கோடாயுள்ளவரை	எ, று. 45

முகமன் பகரச் சலியாது பன்மனை முன்றிலிற்போய்
இகமன் பகர வகரப் பிணிக்கச்சம் இன்றிநொந்தேன்
குகமன் பகர மயிற்செந் திலாய்புனக் கோதைநெஞ்சத்
தகமன் பகரங் கொடுத்தாள வேண்டும் தருணமிதே

இ—ள்.

முகமன்-உபசார மொழிகளை	மன்-நிலைத்த
பகர-புனைந்துசொல்வதற்கு	பகர-அழகினையுடைய
சலியாமல்-மனச்சோர்வில்லாமல்	மயில்-மயில்வாகனத்தைக் கொண்ட
பல்மனை-செல்வர் பலரது வீடுகளின்	செந்திலாய்-திருச்செந்தூர்க் கடவுளே
முன்றிலில்-தலைவாயிலிடத்து	புனக்கோதை இனைப்புனத்து வள்ளியம்மை
போய்-அடுத்துச்சென்று	நெஞ்சத்து-மனத்தின்
இகு-இழியும்படிசெய்யும்	அக-உள்ளாக வசிக்கும்
அ-அந்த	அன்ப கருணையனரே
மன்-என்பால் நிலைபெற்ற	கரம்-உமது திருக்கையை
பகரவகரப்பிணிக்கு-பவமாகிய வறுமைநோய்க்கு	கொடுத்து-மாற்றும்படிஉதவி
அச்சம்இன்றி-பயப்படாமல் (அதனால்)	ஆளவேண்டும்-மேலெடுத்தருளவேண்டும்
நொந்தேன்-வருத்தமடைந்தேன்	தருணம்இதே-சமயம் இதுவேயாகும்
குக-முருகப்பெருமானே	எ, று. 46

தருண மறியவல் லாயென நாடித் தயங்குமென்முன்
அருண மறியதன் மீதேறி வந்தருள் ஆரணமின்
வருண மறியலைச் சாகரம் போற்ற மகிழ்செந்திலாய்
சருண மறியற் றமிழ்வாய னேமற்றோர் தஞ்சமின்றே

இ—ள்.

தருணம்-ஆட்கொள்ளும் சமயத்தை
அறியவல்லாய்-தேவரீர் நன்கறிந்தவர்
எனநாடி-என்று கருதி
தயங்கும்-துன்பத்தால் உழலும்
என்முன்-அடியேன் எதிரில்
அருண-செந்நிறமான
மறியதன்-ஆட்டுவாகனத்தின்
மீதுஏறி-மேலே இருந்து
வந்து-காட்சி வழங்கி
அருள்-திருவருள்புரிவீராக
ஆரண-வேதத்தின் பொருளானவரே!
மின்-மின்னலைப்போன்ற
வருண-பிரகாசமுடையவரே!
மறி-புரளுகின்ற
அலை-அலைகளோடு கூடிய
சாகரம்போற்ற-கடல் வணங்க
மகிழ்-மனம்உவக்கின்ற
செந்திலாய்-திருச்செந்திலாண்டவரே
சர்-வெம்மையான
ருணம்-ஊழ்வினையை
அறு-நீக்குகின்ற
இயல்-தேவாரத்துதியான
தமிழ்-தமிழ்க் கவிகளைப் பாடிய
வாயனே-திருவாயுள்ள ஞான சம்பந்தமூர்த்தியே
மற்று-உம்மையல்லாமல் வேறு
ஓர் தஞ்சம்-ஒரு ஆதரவும்
இன்று-அடியேனுக்கு இல்லை
எ. று. ஏ. அசை 47

தஞ்ச முனையன்றி மற்றறி யேன்நின் தடங்கரத்து
நஞ்ச முளைக்கதிர் வேற்புக ழன்றி நவில்கின்றிலேன்,
கொஞ்ச முனைத்திறம் கூறிய தெண்ணிக் கொதித்துளன்,என்
பஞ்ச முனைகொலென் செய்வேன் செந்தூரிற் பழையவனே

இ—ள்.

தஞ்சம்-எனக்கு ஆதரவளிப்பவர்
உனையன்றி-தேவரீரையல்லாமல்
மற்றுஅறியேன்-வேறு ஒருவரையும் தெரியேன்
நின்-உம்முடைய
தடம்-விசாலமான
கரத்து-திருக்கையில் உள்ள
மு(ன்)னைத்திறம்-பூர்வ நிலையின் தன்மையை
கூறியது-அடியேனுக்குத் தெரிவித்ததை
எண்ணி-நினைத்து (அதற்குரிய பலிதம்காணமல்)
கொதித்துளன்-மனம்வருந்தியிருக்கிறேன்
என்-அடியேனது

நஞ்ச-விடத்தைக்கொண்டதும்
முனை-கூர்மையுடையதும் ஆகிய
கதிர்வேல்-ஒளிமயமான வேலாயுதத்தின்
புகழ்அன்றி-சிறப்பைத்தவிர
நவில்கின்றிலேன்-வேறு ஒன்றைப் போற்றியறியேன்
கொஞ்சம்-ஒருசிறிது
பஞ்சம்-வறுமையின் நிலையை
உன்னைகொல்-திருவுள்ளத்தில் எண்ணமாட்டீரா!
என்செய்வேன்-யாதுசெய்யக் கடவேன்
செந்தூரில்-திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
பழையவனே-அநாதியான முதல்வரே
எ. று— 48

பழைய திருப்புக ழையன்றோர் தொண்டன் பழுதில்நின்முன்
உழைய திருப்புக ழையன்மன் னிருண்கை யொக்கவிடல்
விழைய திருப்புக ழையன்ன கோட்படை வேட்கொல்குமோ
தழைய திருப்புக ழையன்செந் தூரிற் சரவணனே

இ—ள்.

பழைய-முதுமையான
திருப்புகழை-சந்தப் பாடல்களை
அன்று-அந்நாளில்
ஓர்தொண்டன்-ஒப்பற்ற அருணகிரிநாதர்
பழுதில்-குற்றமற்ற
நின்-தேவரீருடைய
முன் உழை-சந்நிதானத்தில்
அ-அந்த
திரு-தெய்விகமான
புகழ்-கீர்த்திவாய்ந்த
ஐயன்-அகத்திய முனிவர்
மன்-எப்போதும் உள்ள (நிலைத்த)
நீர்-சமுத்திரத்தை
உண்கை-முன்பு உண்டதை
ஒக்கவிடல்-முழுதும்வெளியில் செல்லவிடுவதுபோன்று
விழை அது-விரும்பப்படுகின்ற அந்தத் தன்மைக்கு
இருப்பு-நிலைக்களமாகிய அடியேன் உள்ளம்
கழைஅன்ன-கரும்புஆகிய
கோள்படை-குற்றமுடைய ஆயுதம் தரித்த
வேட்கு-மன்மதனுக்கு
ஒல்குமோ-நாணுமோ
தழைய-திருவருள்பெருகும்படி
திருப்பு-(அடியேனை) நல்வழிப் படுத்துவீராக
கழைஅன்-மூங்கில் நிறைந்துள்ள
செந்தூரில்-திருச்செந்தூரினிடத்துள்ள
சரவணனே-முருகப் பெருமானே

அகத்தியர் தான்உண்ட கடலே மீண்டும் வெளியிடுவது போன்று அன்று அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் பாடிய ஆற்றலே விழையும் உள்ளத்தை உடையேன்-வேலனுக்கு நானுவதோ? எனவே அடியேனை நல்வழிப்படுத்துவீராக. 49

சரவண வாவியற் றண்குருந் தாகித் தழைத்தெழுஞ்சிந்
துரவண வாவிய தோகை மயூர துகளில்அறு
சிரவண வாவியற் றோளா றிரண்டுடைச் செல்வ!செந்திற்
புரவண வாவிப் புலவோருள் யானும் புகச்செய்திடே

இ-ள்

சரவண—தாமரை (தருப்பை) மிகுந்த
வாவியில்-தடாகத்தில்
தண்-இனிமைதருவதான
குருந்தாகி-குழந்தை வடிவிலிருந்து
தழைத்து-வளர்ச்சிபெற்று
எழும்-விளங்கும்
சிந்துர—குங்குமம்போன்ற
வ(ண்)ண-திறமுடைய பெருமானே
வாவிய-தாவிப் பறக்கின்ற
தோகை-நீண்டதோகையுடைய
மயூர-மயில்வாகனக் கடவுளே
துகள்இல்-மாசுஇல்லாத
அறுசிர-ஆறுமுகத்தெய்வமே
வண் மிகுந்த வெற்றியை
அவாவு-எப்போதும் விரும்புகின்ற
இயல்-தன்மையுடைய
தோள்-திருப்புயங்கள்
ஆறிரண்டுஉடை-பன்னிரண்டினைக்கொண்ட
செல்வ—திருவருட்செல்வரே
செந்திற்புர—திருச்செந்திற் பதித்தலைவரே
வ(ண்)ண-சந்தப்பாடல்களை
ஆவி—உயிர்போலக் கருதிப் போற்றுகின்ற
புலவோருள்-கவிஞர் கூட்டத்தில்
யானும்-அடியேனும்
புக-ஒருவனாகத் தங்கும்படி
செய்திடு-திருவருள்புரிவீராக
எ. று. 50

புகழாறு மானமும் நீதரப் பெற்றும் புவியினர்சொல்
இகழாறு மானன வாடும்புன் மார்க்கத்தில் ஏகிநொந்தேன்
அகழாறு மால்தொழும் தேவரு ளாற்றரும் ஐயசெந்தில்
திகழாறு மாமுகத் தேசிக னேயினிச் செய்வதென்னே

புகழ்-கீர்த்திமிக்க
ஆறும்-நன்னெறியும்
மானமும்-பெருந்தன்மையும்
நீ-தேவரீர்
தரப்பெற்றும்-அறிவிக்கப் பெற்றும்
புவியினர்சொல்-உலகினர் கூறுகின்ற
இகழ்-பழிமொழிகள்
ஆறுமானை-தீருமா என்று கருதி
வாடும்-மனம்வருந்துகின்ற
புன்மார்க்கத்தில்-தீய வழியில்
ஏகி-ஈடுபட்டு
நொந்தேன் - துன்பப்பட்டேன்
அகழ்-இருபிரிவாயுள்ள
ஆறு ஆற்றின் மத்தியில் விளங்கும்
மால்-திருமால்
தொழும்-வணங்கத்தக்க
தேவு தெய்வமானசிவபிரான்
அருளால்தரும்-கருணையால் அளித்த
ஐய-தலைவரே!
செந்தில் திருச்செந்தூரிடமாக
திகழ் எழுந்தருளியுள்ள
ஆறுமுக-சண்முகங்களையுடைய
கேசிகனே-சற்குருநாதரே
இனி-இனிமேல்
செய்வது-யான்செய்யத்தக்கது
என்னை-யாதுஉள்ளது
எ. று. 51

செய்ய கலாப மயில்வாகனு! திருச் செந்தில்வாழ்
ஐய கலாப மயில்வாழ் இடத்தாற் கருள்விளக்கும்
மெய்ய கலாப மயில்வாவு சீர்க்குக! மேதினியில்
பொய்ய கலாப மயில்வாரொத் தேன்பிணைப் போக்கிஞ்சியே

இ-ள்

செய்ய-சிறந்த அழகுபெற்ற
கலாப-தோகையையுடைய
மயில்வாகனு-மயிலை வாகனமாகக்கொண்ட
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரிடத்தில்
வாழ்-திருக்கோயில்கொண்ட
ஐய-அழகிய தலைவரே
கல்-இமயமலையின்
லாப-அதிட்டமாகத் தோன்றிய
மெய்ய-உண்மைவடிவினரே
கலா-கலைகள்பதினாறும்
பம்-செறியப்பெற்ற
அயில்வாவு-வேலாயுதம் தாங்கப்பெற்று
சீர்க்குக-சிறந்த குகக் கடவுளே
மேதினியில்-இவ்வுலகில்
பொய்-அசத்தியத்தை
அகலாபம்-அதிகஆதாய மென்றுகொண்டு

மை-கரிய நிறமமைந்த
இல்-(உமாதேவியாகிய)
மனைவி
வாழ் பொருந்தியுள்ள
இடத்தாற்கு-இடப்பாகத்
தினரான சிவனுருக்கு
அருள்விளங்கும்-திருவருளைத்
தெளியக்கூறிய

அயில்வார்-நுகரும்அறிவில்லா
தவரை
ஒத்தேன்-ஒத்திருக்கின்றேன்
வினை-தீவினையின்
போர்-போராட்டமான
இடர்கள்
விஞ்சி-அதிகப்பட்டு
எ. று. ஏ- அசை 52

போரா டமரர் துயர்தீர ஏறிப் புலைமலியும்
சூரா டமரவர் தம்மோடு மாயத் தொலைத்துச்செந்தில்
ஊரா டமரப் புகழ்வேல! நீமுன் ஒருத்திகண்முற்
சீரா டமரமொப் பாயதன் போர்களைத் தேற்றுகைக்கே

இ-ள்

போர்-போரிட்டெழுந்த
ஆடு-ஆட்டுக் கடாவை
அமரர்-தேவர்களது
துயர்தீர-துன்பம் நீங்கும்படி
ஏறி-வாகனமாகக்கொண்டு
புலைமலியும்-பொல்லாப்
புடைய
சூராள்-சூரபதுமன் முதலி
யோர்
தமரவர்-சுற்றத்தினராகிய
தம்மோடு-இனத்தாரோடு
மாய-அழியும்படி
தொலைத்து-கொன்றருளி
செந்தில்-திருச்செந்தூரென்ற
ஊர் ஆடு-நகரத்தில் ஆடல்
புரிகின்ற

அமரப்புகழ்-தெய்விகச்சிறப்
புற்ற
வேல-வேலாயுதக்கடவுளே
நீ-தேவரீர்
முன்-அக்காலத்தில்
ஒருத்தி-வள்ளிநாயகியின்
கண்முன்-எதிர்சென்று
சீராட-ஊடல்காட்ட
மரம் ஒப்பாயது-மரம்போல
உருவெடுத்தது
அன் போர்களை-அடியவர்களை
தேற்றுகைக்கே-தெளிவுபடுத்
தும் பொருட்டேயாம்
எ. று.
53

தேற்றுகைக் குந்துயர் தீர்க்கைக்கும் உன்னைத் திருச்செந்திலிற்
போற்றுகைக் கும்பலுன் என்னையுஞ் சேர்க்குற் பொழுதுள்ளதே
வேற்றுகைக் கும்பெரு மான்மைந்த னேஒளவை ஏக்கமுற்று
மாற்றுகைக் குஞ்சரத் துக்கினை யாய்செக்கர் வண்ணத்தவே

இ-ள்

தேற்றுகைக்கும்-ஐயங்களைத் தெளிவித்தற்கும்
துயர்-துன்பத்தை
தீர்க்கைக்கும் மாற்றுவதற்கும்
உன்னை-தேவரீரை
திருச்செந்திலில்-திருச்செந்தூரினில்
போற்று-வணங்குகின்ற
கை-கைகளையுடைய
கும்பலுள்-அடியவர் கூட்டத்துள்ளாக
என்னையும்-அடியேனையும்
சேர்க்கும்-சேரும்படிச் செய்யும்
பொழுது-நல்லசமயம்
உள்ளதோ-இருக்கின்றதா
ஏற்று-இடப வாகனத்தை
டைக்கும் செலுத்துகின்ற
பெருமான் சிவபிரானுடைய
மைந்தனே புதல்வரே
ஔவை ஔவைப் பிராட்டியின்
ஏக்கம் மனவருத்தம்
முற்றும் பூராவும்
மாற்று-இல்லாமற்செய்கின்ற
கை-துதிக்கையுடைய
குஞ்சரத்துக்கு யானைமுகக் கடவுளுக்கு
இளையாய்-இளையதுணைவரே
செக்கர் அந்திப்போதின்
வண்ணத்தனே-செந்நிறப் பெருமானே
54

வண்ணத் தமிழ்புனை மார்பலங் காரன் வனக்குறத்தி
எண்ணத் தமிழ்குகன், ஈசர்தம் பங்கினள் ஏந்துகொங்கைக்
கிண்ணத் தமிழ்துண்ட வாயான்,செந் தூரைக் கிளத்துநலம்
நண்ணத் தமிழ்தரும் முற்பிறப் பிற்செய்த நற்றவமே

இ—ள்

வண்ணத்தமிழ்-ஓசைமிக்க சந்தப்பாடல்களை
புனை-அணிந்துள்ள
மார்பு-திருமார்பினையுடைய
அலங்காரன்-அழகுப் பெருமான்
வனக்குறத்தி-வேடமகளான வள்ளியின்
எண்ணத்து நினைவில்
அமிழ்-மூழ்கியுள்ள
கிண்ணத்து-செப்பிலிருக்கும்
அமிழ்து-ஞானப்பாலை
உண்ட-அருந்திய
வாயான்-திருவாயையுடையவர்
செந்தூரை-திருச்செந்திற் பதியை
கிளத்து-போற்றுகின்ற
நலம்-பெரும்புண்ணியத்தை
நண்ண விரும்பிச்செய்வதற்குக்காரணம்

குகன்-குகக்கடவுள்
ஈசர்தம்-சிவபிரானது
பங்கினள்-இடப்பக்கத்திருக்கும் உமையம்மையின்
ஏந்து-எடுப்பான
கொங்கை-தனங்களான
தமிழ்தரும்-இனிமை தருவதான
முற்பிறப்பில்-முன்னைய பிறவியில்
செய்த-அடியேன்புரிந்த
நற்றவமே-மேலான தவத்தின் பயனேயாகும்
எ. று 55

நற்றவ மானவற் றைப்புரி யேன்,கொடும் நஞ்சுறழ்சொற்
சொற்றவ மானம் பிறரைச்செய் வேன்,தினம் தொண்டைச்செவ்வாய்
விற்றவ மானனை யார்கெஞ்சு வேன்எனை விட்டுவிடேல்
கற்றவ மானத்து சீர்ச்செந்தில் மாநகர்க் காவலனே.

இ-ள்

நல்தவம்-சிறந்த தவச்செயல்களான
ஆனவற்றை-சரியை கிரியை முதலியவற்றை
புரியேன்-நெறியோடு செய்யவில்லை
கொடும்-கெடுதலைப்புரியும்
நஞ்சுஉறழ்-விடத்தைப் போன்ற
சொல்சொற்று-வார்த்தை களைப் பேசி
அவமானம்-மானக்கேடான இகழ்வை
பிறரை-அன்னியர்களிடம்
செய்வேன்-செய்துமகிழ்வேன்
தினம்-நாள்தோறும்
தொண்டை-கோவைக் கனிபோன்ற
செவ்வாய்-இதழ்ச்சுவையை
விற்ற-பொருளுக்காக உதவுகின்ற
அம்-அழகிய
மான்அனையார்-மான்போன்ற பொதுமாதரை
கெஞ்சுவேன்-இன்பம்நாடி இரப்பேன்
எனை-அத்தகைய அடியேனை
விட்டுவிடேல்-கைவிடாமல் ஏற்றருளவேண்டும்
கற்றவ-யாவும் உணர்ந்த பெருமானே
மால்-விட்டுணுமூர்த்தி
நத்து-உடனிருந்துமகிழ்கின்ற
சீர்ச்செந்தில்-சிறந்த திருச்செந்தூராகிய
மாநகர்-பெரியநகரத்தின்
காவலனே-பேரரசான கடவுளே 56

காவகங் காரமர் சீர்காட்டும் செந்திற் கடவுள்கைவேற்
சேவகங் காரணங் குன்றாத வண்ணம் செயுங்குமரன்
பூவகங் காரகன் போற்றும் அகோரன் புகழ்உரைக்கும்
நாவகங் கார மணிநா வறுக்கைக்கொர் ஞாயம்உண்டே

இ—ள்.

கா-சோலைகளை
அகம்-இடமாகப்பெற்று
கார் அமர்-மேகங்கள் தங்கியுள்ள
சீர்காட்டும்-சிறப்பைக் கொண்ட
செந்தில்-திருச்செந்தூரிடத் தமர்ந்த
கடவுள்-முருகப்பெருமான்
கை-கையிடத்தில்
வேல்-வேலாயுதத்தைக் கொண்டு
சேவகம்-அன்பர்களைக் காக்கின்ற தொழிலாகிய
காரணம்-உபாயம்
குன்றுதவண்ணம்-குறையாத [படி
செயும்-புரியும்
குமரன்-குமாரக்கடவுள்,
பூவகு-பூமிதேவிபெற்ற
அங்காரகனை-செவ்வாயானவன்
போற்றும்-வணங்கியேத்தும்
அகோரன்-உக்கிரத்தலைமையினர்
புகழ்-அப்பெருமானது சிறப்பை
உரைக்கும்-பேசுமியல்புடைய
நா-நாவானது, எனவே
அகங்காரம்-ஆணவத்தை
அணி-பெற்றுள்ள
நா-தீயர்களின் நாக்கை;
அறுக்கைக்கு-அடக்குவதற்கு
ஓர் ஞாயம்-ஒருநீதி
உண்டு-இருக்கின்றது
எ, று, ஏ. அசை 57

நாயங்க ளைச்சற்றும் நண்ணாதபாவி,நன் னாரியர்தம்
வாயங்க ளேயமின் றென்றோதும் தீயன்றின் னார்கழலின்,
சேயங்க ளைக் குறிப்பதென் றோதிருச் செந்திலெந்தாய்
மாயங்க ளைவல் லாய்வடி வேற்றிண்கை வானவனே

இ—ள்

நாயங்களை-நேர்மையானவற்றை
சற்றும்-சிறிதும்
நண்ணாத-விரும்பிக் கொள்ளாத
பாவி-தீவினையுடையவன்
நல்-நன்மைமிக்க
நாரியர்தம்-மாதர்களுடைய
வாய்-வாயில் ஊறுகின்ற
அம்-நீரானது
கள்-தேன்போன்றது
சேய்-செம்மையான
அம்-அழகினது
களை-பிரகாசப்பொலிவை
குறிப்பது-தியானிப்பது
என்றோ-எந்தநாளோ
திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரிடத்துள்ள
எந்தாய்-எமது தந்தையே
மாயம்-மாயையின் வலிமையை
களைய-இல்லாமற்செய்யும்

ஐயம்இன்று-இதில் சந்தேக மில்லை	வல்லாய்-வலிமையுடையவரே
என்று ஓதும்-எனக்கூறுகின்ற	வடிவேல்-கூர்மையான வேலையுடைய
நீயன்-கொடியேன்	திண்கை-திரண்ட கைகளைக் கொண்ட
நின்-தேவரீரது	
வார்கழலின்-வீரகண்டை யணிந்த திருவடிகளின்	வானவனே-தேவனாகிய முருகக்கடவுள் 58

வானத்த னத்தத் தறலோ டளித்த மகளிருக்கக்
கானத்த னத்தத் தடிபேணுங் காமுகக் கள்வனென்னும்
ஆனத்த னத்தத் தவம்காட்டிச் செந்திலில் ஆண்மயில்மேல்
தானத்த னத்தத்த என்றாடு வானையித் தாரணியே

இ-ள்

வானத்தன்-தேவேந்திரன்	என்னும்-என்றுகூறும்
அத்தத்து-தேவரீரது கையிடத்து	ஆன்-இடபவாகனத்தினனான
அறலோடு-தத்தம்செய்த நீருடன்	அத்தன்-சிவபிரான்
அளித்த-முறையுடன் கொடுத்த	நத்த-வேண்டியவாறு
மகள்-தெய்வயானையம்மை	தவம்-தவவேடத்தை (குருவடிவை)
இருக்க-அணிமையிலிருக் கும்போது	காட்டி-காணச்செய்து
கானத்து-காட்டினிடமிருந்த	செந்திலில்-திருச்செந்தூரில்
அ(ன்)னத்து-அன்னம்போன் றுள்ள வள்ளிநாயகியின்	ஆண்மயில்மேல்-வீரம்மிக்க மயிலின்மீது
அத்து-செந்நிறமான	தானத்தனத்தத்தஎன்று-தானத்தனத்தத்த என்றபடி தாளம்பொருந்த
அடி-திருவடிகளை	ஆடுவானை-திருநடம்புரிகின்ற முருகப்பெருமானை
பேணும்-பணிகின்ற	இத்தாரணியே-இந்தப்
காமுக-இச்சைமிகுந்த	எ. று.— பூலோகம்
கள்வன்-கபடநாடக முடையவர்	(இந்தப் பூலோகம் கள்வன் எனக்கூறும்-என முடிக்க) 59

தாரணி யானத்த காதென நீத்துன் சரண்பணியும்
சீரணி யானத்த காமியங் கொள்ளவும் செய்குவையோ
நாரணி யானத்த கான்முனை யாஞ்செந்தில் நாயகவேற்
போரணி யானத்த காலாந்த கன்றொழும் புங்கவனே

இ-ள்

தாரணி-இந்த உலகத்தை
ஆள-அரசபுரியும்படியான பேறும்கூட
தகாதுஎன-கூடாது என்பதாக
நீத்து-துறவுகொண்டு
உன்சரண்-உமது திருவடிகளை
பணியும்-போற்றுகின்ற
சீர்-பெருஞ்செல்வத்தை
அணி-பொருந்தப்பெற்ற
ஆள்-அடிமையாகிய என்னை
அத்த-பொருளிடத்து
காமியம்-இச்சையை
கொள்ளவும்-அடையும் படியும்
செய்குவையோ-இயற்றுவீரோ
நாரணியாள்-உமாதேவியின்
அத்த-திருக்கரங்களில் ஏந்தப்பெற்ற
கன்முளையாம்-குழந்தையாகவுள்ள
செந்தில்நாயக-திருச்செந்தூர்த் தலைவரே
வேல்-வேலாயுதம்கொண்டு
போர்-யுத்தம்செய்கின்ற
அணிஆள்-படைவீரர்கள் பலருக்கு
அத்த-தலைமையான
கால-எமனுக்கு (பெருமானே
அந்தகன்-எமனைசிவபிரானால்
தொழும்-வணங்கப்பெற்ற
புங்கவனே-தூயமுருகப் பெருமானே 60

புங்கக் கரும்புடை மாரனை வென்ற புனிதர்குழாம்
முங்கக் கரும்புனற் சாகரம் நாளும் முழங்குசெந்தூர்ச்
சிங்கக் கரும்புகழ்ச் செவ்வேட்கு வேற்கரச் சேவகற்குச்
சங்கக் கரும்புகுந் தாளான வண்மையைச் சாற்றறிதே

இ-ள்

புங்க-(மலரான) அம்புகளோடு
கரும்புஉடை-வில்லான கரும்பை உடைய
மாரனை-மன்மதனை
வென்ற-செயித்தவரான
புனிதர்குழாம்-அடியவர்கள் திருக்கூட்டம்
முங்கு-முழுகியெழுகின்றதான
அ-அத்தகைய
கரும்புனல்-நீலநிறமான
சாகர-கடலானது
நாளும்-சதாவும்
முழங்கு-ஆரவாரம் செய்கின்ற
செவ்வேட்கு-முருகப்பெருமானுக்கு
வேற்கர-வேலாயுதமணிந்த கையுள்ள
சேவகற்கு-வெற்றிப் பெருமானுக்கு
சங்கு குண்டலமாகச் சங்கையும்
அக்கரும்-உருத்திராக்கமுமணிந்த பரமனும்
புகுந்து-சரணமாக அடைந்து
ஆளான-தொண்டராயமைந்த

செந்தூர்-திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
சிங்கக்கு-வீரமிக்க சிங்கம் ஒத்த குமாரக்கடவுளுக்கு
அரும்புகழ்-மேலான சிறப் பமைந்த
வண்மையை-பெருமையை
சாற்ற-எம்மாற்பேச
அரிதே-மிகவும் அருமையே யாம்
ன' று. 61
அக்கரும்-உம்மை உயர்வு பற்றிய சிறப்பு

அரிதான வப்பகை தன்மரு கா!செந்தி லாதிபனே
பெரிதான வப்பணி செஞ்சடை யார்விழி பெற்றமைந்தா
கிரிதான வப்பய னல்குமென் பார்துதி கேட்டுமிகப்
புரிதான வப்படி நீசொன்ன வார்த்தையும் பொய்க்குங்கொலோ

இ-ள்

தானவ-அசுரர்களின்
பகை-எதிரியான
அரிதன்-திருமாலின்
மருகா-மருகரே
செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
ஆதிபனே-தலைமைக்கடவுளே
பெரிதான-பரந்துவந்த
அப்பு-கங்கை நீரை
அணி தரித்துள்ள
செம்சடையார்-சிவந்த சடை யினரான பரமன்
விழி-கண்கள் மூலம்
பெற்ற-தோற்றுவித்தருளிய
மைந்தா-திருக்குமாரரே
கிரிதான்-உமது பணியான கிரியையே
நவப்பயன்-புதிய நல்ல பயன் களை
நல்கும்-கொடுக்கத்தக்கது
என்பார் என்னும் தவத் தோரது
துதிகேட்டு-தோத்திரங்களை வினவி
மிக-அதிகமாக
புரி-அவர்கட்குச் செய்யும்
தான-ஈகையையுடைய வள்ளலே
அப்படி- அந்தவிதமாக
நீசொன்ன-தேவரீர் கூறிய
வார்த்தையும்-திருவாய் மொழியும்
பொய்க்குங்கொல்-பயன் தராது போய்விடுமா?

பொய்யாம் பலகவி சொல்லஞ் சாதளம் போலிகட்கும்
செய்யாம் பலகவி தழ்வாய் திறந்தருள் செய்யும்பிரான்
கையாம் பலக வியதோகை யாடுடைக் கந்தன்பங்கின்
மையாம் பலகவிர் கண்ணூர்கள் என்னை வளர்ப்பவரே

இ-ள்

பொய்யாம்·உண்மையற்ற
பலகவி செந்தமிழ்ப்பாடல்கள் பல
சொல்ல·பாடுவதற்கு
அஞ்சாத-நாணமடையாத
எம்போலிகட்கும்·எம்போன்ற சிலருக்கும்
செய்·சிவந்த
ஆம்பல்·அல்லிமலரின்
அகஇதழ்—உள்இதழ்போன்ற
வாய்திறந்து·கனிவாய் மலர்ந்து
அருள்செய்யும்·திருவருள் புரிகின்ற
பிரான்·தலைமைக் கடவுள்
கை-துதிக்கை உடைய
ஆம்பல்·யானையையும்
அகவிய·கூவுகின்ற
தோகை மயிலையும்
ஆடு·ஆட்டினையும்
உடை·வாகனமாகக் கொண்ட
கந்தன்·கந்தப்பெருமானது
பங்கின்·இருபுறத்தும் உள்ள
மை-கண் மை
ஆம்பு-அணியப் பெற்ற
அலகுஅவிர்-அம்பு போன்றுள்ள
கண்ணார்கள்-கண்களையுடைய தேவிமார்கள்
என்னை·அடியேனை
வளர்ப்பவர்·காத்தருளும் தாய்மாராவர்
எ. று. ஏ, அசை 63

வளரா கவலை முதலாய நோய்வெல்ல வானரமாம்
தளரா கவனிகர் தன்மையுண் டாகும் தமிழ்ப்பெருஞ்சீர்
உளரா கவந்தவிர்ந் துய்யுஞ்செந் தூரிடத் துற்றுயர்வேல்
கிளரா கவன்னல்முற் கிள்ளைசொற் பாடல் கிளத்துனர்க்கே

இ-ள்

தமிழ்ப்பெருஞ்சீர்-தமிழ்ப் புலமை
உளராக-உடையவர்களாகி
வந்து-தென்றற் காற்று
அவிர்ந்து-தவழ்ந்து
உய்யும்-சிறக்கின்ற
செந்தூரிடத்து-திருச்செந்தூரில்
உற்று·வந்தடைந்து
உயர்வேல்-மேலான வேலாயுதம்
கிளர்·விளங்குகின்ற
பாடல்-திருப்புகழ்க் கவிகளை
கிளத்துநர்க்கு·தோத்திரம் புரியும் அன்பர்கட்கு
வளரா·மிகுதியாகாத
கவலை-மனவருத்தம்
முதலாய நோய்-முதலாகிய பலநோய்களை
வெல்ல-வெல்வதற்கு
வானரமாம்·குரங்குகளாகிய
தள-சேனையினை உடைய
ராகவன்நிகர்·ராமபிரானைப் போல

ஆக-திருமேனி கொண்ட தன்மை-பகையை வெல்லும்
வள்ளல்முன்-குமாரக்கடவுள் வீரம்
முன்பு உண்டாகும்-அமையும்
இன்னிசொல்-அருணகிரிநாதர் எ. று. ஏ. அசை
பாடிய 65

கிளத்துங் கவிதைத் தமிழ்வாணர் தந்துதி கேட்டுமகிழ்
உளத்துங் கலிதவிர்த் தென்னையும் ஆட்கொள உன்னிலையே
வளத்துங் கவேற்படை வானவ னேசெந்தில் வாழ்குமரா
அளத்துங் கசந்தநெஞ் சார்நிந்தை யாலிளைப் பாகினனே

இ-ள்

கிளத்தும்-பலவிதமாகக் கூறு கின்ற வள.வலிமையும்
கவிதை-பாடல்களை இயற்றும் துங்க-வெற்றியும் நிறைந்த
தமிழ்வாணர் தம்-தமிழ்ப் புலவரது வேற்படை-வேலாயுதம் தாங்கிய
துதி-தோத்திரப் பாடலை வானவனே-முருகக் கடவுளே
கேட்டு-செவியில் ஏற்று செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
மகிழ்-இன்புறுகின்ற வாழ்குமரா-எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே
உளத்தும்-தேவரீரது திரு உள்ளத்தில் அளத்தும்-உப்பளத்தைவிட
கலி-அடியேனுடைய வறு மையை கசந்த-கைக்கும் (வெறும்) தன்மையுள்ள
தவிர்த்து-நீக்கி நெஞ்சார்-மனக்கயவர் கூறும்
என்னையும்-அடியேனையும் நிந்தையால்-அவதூறான வசைமொழியால்
ஆட்கொள-அடிமை கொள்ள இளைப்பு-மனதில் மிகுந்த சோர்வை
உன்னிலையே-நினைக்க வில்லையே ஆகினன்-அடையப்பெற்றேன்
எ. று. ஏ. அசை 65

ஆகார வன்னமும் நீரும் பகிரும் அரிமருகோன்
நாகார வன்னம்பர் தங்களற் கட்சுதன் நற்பணையில்
வாகார வன்னம் துயில்செந்தி லான்திரு வாயிலுக்குட்
போகார வன்னருட் காளாவ ரோஇந்தப் பூதலத்தே

இ-ள்

ஆகார-உணவுக்குரிய
அன்னமும்-சோற்றையும்
நீரும் தண்ணீரையும்
பகிரும்-உயிர்கட்குப்
பங்கிட்டுத்தருகின்ற
அரி-விட்டுணு மூர்த்தியின்
மருகோன்-மருகனானவர்
நாக-பாம்புகளை
ஆர-மாலைகளாகப் புனைந்த
வல்-அருளாற்றலுடைய
நம்பர்தம் சிவபிரானது
கனற்கண்-நெருப்புக்கண்வழி
வந்த
சுதன்-திருக்குமாரர்
நல்பணையில்-நன்செய் வய
லிடத்து
வாகுஆர-அழகு அமையும்படி
அன்னம்-அன்னப் பறவைகள்
துயில்-தூங்கும் சிறப்புள்ள
செந்திலான்-திருச்செந்திற்
பெருமான்
திரு அப்பெருமானது திருக்
கோயிலின்
வாயிலுக்குள்-சந்நிதி வாயி
லுள்
போகார்-சென்று வணங்கப்
பெறுதவர்
அவன்-அக்கடவுளுடைய
அருட்கு-திருவருட்பேற்றி
னுக்கு
ஆள்ஆவாரோ-உரியவர்கள்
ஆகத்தக்கவரோ? இல்லை
என்றபடி
இந்தப்பூதலத்தே-இந்த மண்
ணுலகத்தினிடமாக
எ. று 66

பூதலங் கண்ணிமை யார்வா னுலகும் புயங்கமுறும்
பாதலங் கண்ணிமை யாதிய மூன்றிற் பரவத்தக்க
மாதலங் கண்ணிமை வண்டார்தண் சோலை மருவுசெந்தூ
ராதலங் கண்ணிமை வாகனற் போற்றி யறிந்தனமே

இ-ள்

பூதலம்-நிலவுலகமும்
கண்இமையார்-கண்இமை
யாதவர்கள் வாழும்
வானுலகும்-தேவருலகும்
புயங்கம்-நாகர்கள்
உறும்-வாழ்கின்ற
பாதலம்-பாதாள உலகமும்
கண்ணி-மதித்து
மைஆதிய-ஆடுமுதலாகச்
சொல்கின்ற
கண்ணி-பூங்கொத்துக்களில்
மை-கரிய நிறமான
வண்டுஆர்-வண்டுகள்
மொய்க்கின்ற
தண்சோலை-குளிர்ந்த
சோலைகள்
மருவு-பொருந்தியிருக்கின்ற
செந்தூர்ஆதல்-திருச்செந்
தூர் ஆகும் என்பதை

மூன்றில்-மயில், யானை ஆகிய மூன்று வாகனத்தில்
பரவத்தக்க-தேவரீரை வணங்கக்கூடிய
மா-மாண்புபொருந்திய
தலம்-பெரும்பதியாவது
அம்கண்-அழகிய தோகையில் கண்களையுடைய
மை-மயிலை
வாகனன்-வாகனமாகவுடையமுருகனை
போற்றி-துதிசெய்து
அறிந்தனம்-தெரிந்து கொண்டேன் 67

அறிந்தவித் தாரக் கவிவாணர் போற்றும் அயில்முருகோன்
மறிந்தவித் தாரக் கடற்செந்தி லான்,முழு வஞ்சர்நெஞ்சைப்
பிறிந்தவித் தாரக் கனமார்பி னுன்,புலப் பேயினத்தை
எறிந்தவித் தாரக்க மானுன்விண் ணுடர்க் கினியவனே

இ—ள்.

அறிந்த-ஞானநுபவமிக்க
வித்தார-பலவிதக்கவிகளைப் பாடுகின்ற
கவிவாணர் -பெரும்புலவர்கள்
போற்றும்-புகழத்தக்க
அயில்-கூரியவேலாயுதம் புனைந்த
முருகோன்-குமாரக்கடவுள்
மறிந்த-அலைகள்புரளுகின்ற
வித்தார-விசாலமான
கடல்-கடற்கரையில் உள்ள
செந்திலான்-திருச்செந்திலாண்டவன்,
முழுவஞ்சர்-கபடம் நிறைந்தவரின்
நெஞ்சை-உள்ளத்தை
பிரிந்து-நீங்கிய
வி-சிறப்புடையதான
தார-மாலைகளையணிந்த
கன-பெருமைமிக்க
மார்பினுன்-திருமார்புடையவர்
புல-ஐம்புலன்களாகிய
பேய்இனத்தை-அலகைக் கூட்டத்தை
எறிந்த-அடக்கிய
வித்தார்-ஞானவித்தாக உள்ளவரது
அக்கம்ஆனுன்-கண்போன்ற வரானமுருகப்பெருமான்
விண்நாடர்க்கு-தேவர்களுக்கு
இனியவன்-இன்பமளிக்குந் தலைவர் ஆவார்

எ. று. ஏ. அசை. 68

இனிய வனத்திருந் தாளிடத் தேகி இறைஞ்சிநிற்கும்
தனிய வனத்திருக் காளாநல் வேள்வித் தலைவன்,செம்மை
கனிய வனத்திரு மேனியி னுன்செந்தில் காத்தருளும்
மனிய வனத்திருங் கோவில்கொண் டார்க்கெய்தும் மாதவமே

இ-ள்

இனிய-இன்பந்தருகின்ற
வனத்து-தினைப்புனத்
தினிடமாக
இருந்தாள்-காவல்செய்த
வள்ளிநாயகி
இடத்துஏகி-பக்கம்சென்று
இறைஞ்சி-அவளைப்பணிந்து
நிற்கும்-கெஞ்சிநிற்கின்ற
தனியவன்-ஒப்பற்றவன்
அ-அத்தகைய
திறக்கு-கொலைமுதலிய
குற்றங்கள்
ஆளா-கலவாத
நல்வேள்வி-புனித
யாகத்துக்கு
தலைவன்-முதல்வரானவர்
செம்மை-சிவப்புநிறம்
கனி-மிகுந்த
யவன-இளமையான
திருமேனியினன்-திருவுருவை
உடையவர்
செந்தில்-திருச்செந்தூர்ப்
பதியை
காத்தருளும்-பரிபாலிக்கின்ற
மன்-தலைவர்,
நியவனத்து-சிற்பமுறைப்படி
செய்த
இரும்-பெரிய
கோயில்-திருக்கோவில்
அழகை
கண்டார்க்கு-பார்த்தவர்
கட்கும்
எய்தும்-உண்டாகும்
மாதவமே-சிறந்த தவச்சிறப்பு
எ. று. 69

மாதவஞ் செய்யவல் லாரெதி ரேகி வளைக்கரும்பாற்
போதவஞ் செய்யனங் கன்றனக் கஞ்சிப் புலருகின்றேன்
சீதவஞ் செய்யக லாச்செந்தி லாஅயிற் செய்கைகொண்ட
நாதவஞ் செய்ய மயிற்றோகை நீழல் நடுவிருந்தே.

இ—ள்

மாதவம்-மேலான தவத்தை
செய்ய-நியதியுடன் புரிய
வல்லாரெதிர்-தக்கவர்முன்பு
ஏகி-பனடகளோடுசென்று
வளை-வில்லாகவளைத்த
கரும்பாங்-கரும்பினால்
போத-மிகுதியாக
அஞ்சு-பூங்கணைகள் ஐந்தை
எய்-செலுத்துகின்ற
செய்-வயல்களில்
அகலா-நீங்காத
செந்திலாய்-திருச்செந்தூர்க்
கடவுளே
அயில்-வேலாயுதத்தை
செங்கைகொண்ட-அழகிய
கையிலேந்திய
நாத-தலைவரே
அம்-அழகியதும்

அனங்கன் தனக்கு-மன்மதனுக்கு
அஞ்சி-மனம்பயந்து
புலருகின்றேன்-வருந்துகின்றேன்
சீத-குளிர்ந்த
அம்-தண்ணீர்ப்பொலிவு
செய்ய-செம்மையானதுமான
மயில்-மயிலினது
தோகை-காலபத்தின்
நிழல்-அடியில்
நடு-மத்தியாகவிளங்கும்
விருந்தே-கண்விருந்தாகவுள்ள பெருமானே 70

நடுவிருந் தும்பரை யாள்வானைத் தேனுண்கை நத்திவரப்
படுவிருந் துத்தும்பி போற்றுங் கடம்பனைப் பண்டைமன்னர்
தொடுவிருந் துங்கக் கடற்செந்தி லானைத் துதிப்பதின்றிக்
கெடுவிருந் துன்பமெவ் வாற்றுற் றளரும் கிளத்துமினே

இ—ள்

தடு-நடுநிலையில்
இருந்து-நின்று
உம்பரை-தேவர்களை
ஆள்வானை-காத்தருள்பவரை
தேன்-மதுவை
உண்கை-உண்ணுவதை
நத்தி-விரும்பி
வரப்படு-வருகின்ற
விருந்து-அதிதிகளான
தும்பி-தேனீக்கள்
போற்றும்-புகழும்
கடம்பனை-கடம்பமாலை பூண்டவரை
பண்டை-அக்காலத்திருந்த
மன்னர்-சகரஅரசர்கள்
தொடு-தோண்டியதான
இரும்-விசாலமான
துங்க-புனிதமுற்ற
கடல்-கடலருகமைந்த
செந்திலானை-திருச்செந்தூரின் கடவுளை
துதிப்பது-தோத்திரம் புரிவதை
இன்றி-இல்லாமல்
கெடுவிர்-கெட்டழிபவரே
உம்-உங்களுடைய
துன்பம்-வருத்தங்கள்
எவ்வாற்றுறல்-எவ்விதத்தால்
தளரும்-நீங்கப்பெறுவீர்கள்
கிளத்துமின்-சொல்வீர்களாக
ஏ. று. ஏ. அசை 71

மின்றந்த மாதரை வேண்டித் துதித்துவில் வேள்கணையால்
பொன்றந்த மாதரை யாற்கலி நோயிற் பொருந்துகிலேம்
வன்றந்த மாதரை முற்றுஞ்சொல் சீர்த்தி மருவுசெந்தூர்
மன்றந்த மாதரை யென்றேத்தி யின்ப வளங்கொள்வமே.

இ—ள்

மின் தந்த-மின்னலையொத்துள்ள
மாதரை-பெண்களை
வேண்டி-விரும்பி
துதித்து-பாராட்டி
வில்-கரும்பு வில்லையுடைய
வேள்-மன்மதனது
கணையால்-அம்புகளால்
பொன்றம்-அழியமாட்டோம்
தமாது-தங்கள்
அரையால்-வயிற்றுணவுக்காக
கலிநோயில்-வறுமைப்பிணியில்
பொருந்துகிலேம்-சேரமாட்டோம்
வந்துஅந்து-காற்றினால் சூழப்பட்டதும்
அம்-அழகியதும்
மா-பெரியதுமான
தரைமுற்றும்-உலகமுழுவதும்
சொல்-கூறுகின்ற
சீர்த்திமருவு சிறப்புப்பொருந்திய
செந்தூர்-திருச்செந்திற்பதிக்கு
மன்-தலைவரான முருகப்பெருமான்
தம்தம்-அவரவர்கட்கும்
ஆதர்-பற்றுக்கோடான
ஐ-தலைவனவர்
என்றுஏத்தி-என்பதாகச்சொல்லி
இன்பவளம்-பேரின்ப அநுபவத்தை
கொள்வம்-பெற்றுக்களிப்போம் 72

வளங்காட்டும் செந்திற் பதியானை உம்பரும் மாதவரும்
துளங்காட்டு வாகன மேறிய சேயைத் துணர்ப்பொழில்சூழ்
இளங்காட்டு வள்ளிக் கிசைந்தானை ஏத்துநர்க் கில்லை:உள்ளக்
களங்காட்டுன் மார்க்க தமதூதர் வாதனை காமனம்பே

இ—ள்

வளம்-பலவளங்களையும்
காட்டும்-தன்பால்தோற்றுவிக்கச்செய்யும்
செந்தில்-திருச்செந்தூராகிய
பதியானை-பதிக்குரிய தலைவரை
உம்பரும்-தேவர்களும்
மாதவரும்-முனிவர்களும்
இளம்-இளமைப்பருவத்தோடு
காட்டு-தினைக்கொல்லையிலிருந்த
வள்ளிக்கு-வள்ளிநாயகிக்கு
இசைந்தானை-ஏற்றகணவரை
ஏத்துநர்க்கு-போற்றுவார்க்கு
இல்லை-இல்லாமல்நீங்கும்
உள்ள-மனத்தில்

துளங்கு-கண்டு அஞ்சம்படி
ஆட்டுவாகனம்-ஆட்டை வாகனமாக ஏற்று
ஏறிய-செலுத்திய
சேயை-முருகக்கடவுளை
துணர்-பூங்கொத்துக்கள் மலிந்த
பொழில்சூழ்-சோலைநிறைந்த
களம்-கள்ளமான அஞ்ஞானம் என்ற
காள்-கருப்புபொருந்திய
துன்மார்க்கம்-தீயவழியும்
நமதூதர்-எமதூதர்கள்புரியும்
வாதனை-துன்பங்களும்
காமன்-மன்மதனுடைய
அம்பு-கணைகளின் இன்னலும் 73

காமனம் பாவன வற்று லிளைத்துக் கலங்குமென் றன்
தீமனம் பாவனம் ஆவதென் றோ,திருச் செந்தில்வாழ்
மாமனம் பாவனக் கொங்கைஉண் டாய்!வஞ்ச மாந்தரைச்சே
ராமனம் பாவனல் லோர்க்கெளிய யாய்சயி லாதிபனே

இ—ள்

காமன்-மன்மதனது
அம்பு-பாணங்கள்
ஆவனவற்றால்-மற்றும்பல தொடர்பால்
இளைத்து-மனம்சோர்ந்து
கலங்கு-கலக்கமடைகின்ற
என்றன்-அடியேனது
தீமனம்-கொடியஉள்ளம்
பாவனம்-புனிதத்தன்மையை
ஆவது-அடையப்பெறுவது
என்றோ-எந்தக்காலமோ
திரு-தெய்வத்தன்மையான
செந்திலில்-செந்தூர்த் தலத்தில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
மா-மாண்பமைந்த
மன்-தலைவரே
வன-அழகிய
அம்பா-உமாதேவியாரது
கொங்கை-தனப்பாலை
உண்டாய்-உண்ட பெருமானே
வஞ்ச-கபடமிகுந்த
மாந்தரை-மனிதர்களிடத்தில்
சேராமல்-கூடாதபடி
நம்பு-தேவரீரை நம்பி
ஆவல்-அன்போடுவணங்குகின்ற
நல்லார்க்கு-உத்தமர்கட்கு
எளியாய்-எளிதில் அருள்பவரே
சயில்-எல்லாமலைகட்கும்
ஆதிபனே-தலைவரே
எ. று. 74

சயிலாதி யாயநின் தானங்கள் தோறும் தமிழ்க்கவிதை
பயிலாதி யானென தென்றிறு மாந்து பரிசுகெட்டேன்
அயிலாதி யானிக்கும் அன்பர்கள் வாழ்செந்தி லாய்அகவும்
மயிலாதி யாசில் கவுமார ருடெனை வைத்தருளே.

இ-ள்

சயிலம் ஆதியாய-மலைகள் முதலான
நின்-தேவரீரது
தானங்கள்தோறும்-தலங்கள் எல்லாவற்றிலும்
தமிழ்க்கவிதை-தமிழ்ப் பாடல்களை
பயிலாது-கூறிவணங்காமல்
யான்எனது-அலங்கார மமகாரம்
என்று-என்பதால்
இறுமாந்து-செருக்கடைந்து
பரிசுகெட்டேன்-பண்பினை இழந்தேன்
அயிலா-வேலாயுதப் பெருமானே
தியானிக்கும்-உபாசனைபுரியும்
அன்பர்கள்-அடியவர்கள்
வாழ்-வசிக்கின்ற
செந்திலாய்-திருச்செந்தூரை யுடையவரே
அகவும்-ஓசையுடன் கூவுகின்ற
மயில்-மயிலையுடைய
ஆதி-முதல்வரே
ஆசுஇல்-குற்றமற்ற
கவுமாரருடு-உமது அடியவர் குழுவில்
எனை-அடியேனை
வைத்து-சேரும்படி செய்து
அருள்-காத்தருள்வீராக
ஏ, று, ஏ, அசை

யான் - தானல்லாத உடலை நான் என்பதும், தனக்குப் புறம்பான பொருளைத் தனது என்பதும் மயக்கம், யானென தென்னும் செருக்கு" என்பது திருக்குறள்.

'நான்தான் என்றோதும் இரண்டும் கெட்டாலன்றித் தோன்றாது" கந்தரலங்காரம். 75

வைத்த மனத்தைய மேவாதுன் அன்பை வளர்த்தும்இவ்வா(று)
எய்த்த மனத்தை யமர்நீக்கிச் செய்பாவன் இன்பம்நல்காய்
பைத்த மனத்தை யலரியன் ஞகும் பரவுசெந்தூ
ரைத்த மனத்தைய வென்றுடு வார்க்கருள் ஆனந்தனே

இ—ள்.

வைத்த-தேவரீரது திருவடி யின்மீது பதித்த
மனத்து-அடியேன் உள்ளத்தில்
ஐயம்-சந்தேக விபரீதங்கள்
மேவாது-பொருந்தாமல்
உன்-தேவரீரிடத்து
அன்பை-பத்தியை
வளர்த்தும்-மிகஏற்படுத்தி யுங்கூட
இவ்வாறு-இவ்விதமாக
எய்த்தம்-மனஇளைப்புற்றேம்
அனத்து-அன்னவாகனத்து
ஐ-படைப்புக் கடவுளான பிரமனது
அமர்-தீ விதியின் போரை
நீக்கி-அழித்து
செய்யவள்-திருமகள் உதவுகின்ற
இன்பம்-பொருளின் மகிழ்வை
நல்காய் கொடுத்தருள்வீராக
பைத்த-பச்சை நிறமுடைய
மன்-காத்தற் கடவுளான திருமால்
அத்தை-இலக்குமி
அலரி-சூரியன்
அன்னூரும்-போன்ற கடவுளர் கள்கூட
பரவு-வணங்கும் சிறப்பமைந்த
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
ஐ-தலைவராக எழுந்தருளி யுள்ள
தமன-வீரரே
தையஎன்று-தைய என்ற தாளத்தில்
ஆடுவார்க்கு-நடனம்புரியும் பரமனுக்கு
அருள்-உபதேசித்தருளிய
ஆனந்தனே-பேரின்ப வடிவினரே
எ. று. 76

ஆனந்த மாறு பொறியேயென் றோர்ந்தும் அவற்றைநம்பும்
நானந்த மாறு தவிர்நெறிக் கேகிலன் நன்மைதந்தாள்
சேனந்தமாறு குளமென் றுலாம்பணைச் செந்திற்செக்கர்
வானந்த மாறுணைக் கண்ணீந் துளாரை மணந்தவனே

இ—ள்

ஆனந்தம்-பேரின்பத்தை யுதவுவது
ஆறுபொறியே-சடாக்கர மந்திரமே
என்றுஓர்ந்தும்-என்பதாக உணர்ந்திருந்தும்
சேல்-மீன்களும்
நந்தம்-சங்குகளும்
ஆறு-நதி
குளம்-குளம் ஆகியவற்றை
என்று-நீர்நிலைகள் என்று கருதி

அவற்றை-அம்மந்திரத்தை
நம்பும்-நம்பிச்செபிக்கின்ற
நான்-அடியேன்
அந்த-அந்த உபாசனை
முறைக்கு
மாறுதவிர்-வேறுபாடில்லாத
நெறிக்கு-நல்லவழியில்
ஏகிலன்-செல்லாமலிருக்கின்
றேன்
நன்மை-அத்தகைய நல்ல
பண்பினை
தந்து-கொடுத்து
ஆள்-ஆண்டுகொள்வீராக

உலாம்-ஆர்வத்துடன் நீந்தி
விளையாடுகின்ற
பணை-வயல்வளமுடைய
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
செங்கர்-செந்நிறமான
வான்-ஆகாயம் போன்ற
அந்த-அழகினையுடையவரே
மால்-திருமாலின்
துணைக்கண்-இரண்டு
விழிகளும்
ஈந்துளாரை-பெற்ற மகளிரை
மணந்தவனே-மனைவியாக
ஏற்றவரே 77

மணத்த கடம்பலர்த் தாரால்மின் னார்தம் மனங்கவரும்
குணத்த கடம்பங் குலாவுசெந் தூர கொடுமையெல்லாம்
பணத்த கடம்படு சூர்மார்பு கீன்ற பரிதிவைவேல்
ஞணத்த கடம்பயில் வள்ளி மணாளமுன் நின்றருளே

இ-ள்

மணத்த-வாசனையுடைய
கடம்பஅலர்-கடப்ப
மலராலாகிய
தாரால்-மாலைகளால்
மின்னார்தம்-மாதர்களது
மனம்-உள்ளத்தை
கவரும்-தன்வசப்
படுத்துகின்ற
குண-பண்பினையிடைய
தக-தக்கவரே
டம்பம்குலாவு-ஆடம்பரமிக்க
செந்தூர-திருச்செந்தூர்
ஐயனே
கொடுமை-குரூரச்செயல்
எல்லாம்-அனைத்தும்
பணத்தகு-செய்ய
வல்லனா

அடம்படு-கோபம் நிறைந்தவ
னான
சூர்-சூரனது
மார்புகீன்ற-மார்பைப்பிளந்த
பரிதி-சூரியன்போல் ஒளி
மிகுந்ததும்
வை-கூர்மையுடையதுமான
வேல்-வேலாயுதத்தில்
நிணத்த-அமைந்த பகைவரின்
மாமிசத்தை உடையவரே
கடம்-மலைச்சரிவில்
பயில்-வசித்தவளான
வள்ளி-வள்ளிநாயகியின்
மணாள-கணவரே
முன்நின்று-எனதுநேரில்காட்சி
அருள்-அருள்புரிவீராக [யுதவி
எ, று. 78

நின்றசை தன்னிய மாங்குக! பார்ப்பதி நேமியம்புள்
என்றசை தன்னியப் பால்உண்ட வாய எழிற்செந்திலாய்
புன்றசை தன்னிய மத்திற்கு மாம்எனும் புல்லர்எய்தக்
குன்றசை தன்னியங் கேளாமெய் வாழ்வைக்
கொடுத்தருளே.

இ-ள்.

நின்ற-நிலைபெற்ற
சைதன்னியமாம்-பரம் பொருளாகிய
பார்ப்பதி-உமாதேவியின்
நேமியம்புள்-சக்கரவாகப் பறவையினை
என்று-போன்று
அசை-அசைகின்ற
தன்னிய-கொங்கைகளி லுண்டான
பால்உண்ட-பாலை அருந்திய
வாய-திருவாயுடையவரே
எழில்-அழகு நிறைந்த
செந்திலாய்-திருச்செந் தூருடைய பெருமானே
புன்-இழிவான
தசை-மாமிசத்தை
தன்-தனது
நியமத்திற்கும்-வழிபாட் டினுக்கும்
ஆம்எனும்-ஆகுமென்று கூறும்
புல்லர்-தாழ் மக்கள்
எய்தா-அடையமுடியாத
குன்ற-பல மலைகளையுடைய வரே
சை,தன்-இகழ்ச்சியோடுகூடிய
இயம்-சொற்களை
கேளா-அடியேன்காதிற் கேளாத
மெய்வாழ்வை-உண்மையான நிலைமையை
கொடுத்தருள்-உதவி யருள்வீராக 79

கொடுங்காம ராயனை நான்முக வேதனைக் கூற்றையெண்ணி
நடுங்காமல் நின்னருட் பேறுதந் தாண்டருள் நாற்புறத்தும்
நெடுங்கா மருவுசெந் தூர்க்கந்த னேசெழு நீபமலர்த்
தொடுங்காமர் நீங்கருந் தோளா றிரண்டுடைச் சுந்தரனே

இ-ள்

கொடும்-கொடுமைமிகு
காமராயனை-மன்மதனையும்
நெடும்-நீண்டுவளர்ந்த
காமருவு-சோலைகள்சூழ்ந்த

நான்முக-நான்கு முகங்
களையுடைய
வேதனை-பிரமதேவனையும்
கூற்றை-இயமனையும்
எண்ணி-மனதில் நினைத்து
நடுங்காமல்-அஞ்சிவருந்
தாமல்
நின்-தேவரீருடைய
அருட்பேறு-திருவருட் செல்
தந்து-கொடுத்து [வத்தை
அருள்-ஆண்டுகொள்ள
வேண்டும்
நாற்புறத்தும்-நான்கு
திசைகளிலும்

செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
எழுந்தருளிய
கந்தனே-கந்தசுவாமியே
செழும-வளமாக மலர்ந்த

நீபமலர்-கடப்பமலர்மாலைகளை
தொடும்-அணிந்துள்ள
காமர்-அழகானது
நீங்கஅரும்-மாறாத
தோள்-திருப்புயங்கள்
ஆறுஇரண்டு-பன்னிரண்டு
உடை-கொண்டுவிளங்கும்
சுந்தரனே-அழகுத்தெய்வமே
எ. று. 80

சுந்தர மேவிய தோகையின் மீது சுடர்அயிலோ(டு)
அந்தர மேவிய னாறாக வந்தினி தாண்டருள்வாய்
எந்தர மேவியற் கண்ணார்க் குருகி இளைக்கும்நெஞ்சை
உந்தர மேவிய வாறுஞ்செய் யேம்செந்தில் ஊரவனே

இ—ள்.

சுந்தரம்-மிகுந்த பேரழகு
மேவிய-பொருந்தியுள்ள
தோகையின்மீது-மயில்
வாகனத்தில்
சுடர்-ஒளிவீசுகின்ற
அயிலோடு-வேலாயுதத்
துடன்
அந்தரமே-ஆகாயமே
வியன்-பெரியதான
ஆறுஆக-வழியாக்கொண்டு
வந்து-எழுந்தருளி
இனிது-நல்லமுறையில்
ஆண்டருள்வாய்-திருவருள்
புரிவீராக

ஏவு-அம்பையும்
இயல்-ஒத்ததான
கண்ணார்க்கு-கண்களையுடைய
மாதர்கட்கு
உருகி-மனங்கசிந்து
இளைக்கும்-சோர்வடைகின்ற
நெஞ்சையும்-அடியேன்
மனதையும்
தரம்-தேவரீருக்கு உரியதாக
அர்ப்பணியாதிருக்கின்றோம்
ஏவியவாறும்-சொன்ன
வண்ணமும்
செய்யேம்-பணிபுரியாமல்
இருக்கின்றோம்

ஏந்து-வஞ்சிக்கின்ற	செந்தில்-திருச்செந்திலென்ற
அரம்-கூரிய அரத்தையும்	ஊரவனே-திருத்தலமுடைய வரே 81

ஊரகந் தான்கதி யென்றிரந் துண்ணும் ஒருவன் உண்மைத்
தாரகந் தாங்க விரித்துரைத் தாய்! அருட் சத்திவைவேல்
வீரகந் தானைத் திருச்செந்தி லாய்! புன வேடமகள்
வாரகந் தாவெனப் போற்றேன் எண் சித்தும் வழங்குதியே

இ-ள்.

ஊர்-நகரிவிடத்துள்ள	வீர வெற்றிப்பெருமானே
அகம்தான்-வீடுகள் தாம்	கந்து-கட்டுத்தறியில்
கதிஎன்று-புகலிடம் என் பதாக எண்ணி	ஆனே-யானைகள் விளங்கும்
இரந்து-யாசித்து	திருச்செந்திலாய்-திருச்செந் தூரையுடையவனே
உண்ணும்-அருந்தியவ ரென்கிற	புன-தினைப்புவத்தில்வாழ்ந்த
ஒருவன்-ஒப்பற்ற சிவபிரான்	வேடமகள்-வள்ளிநாயகியிடம்
உண்மை-உறுதிப்பொரு ளான	வார-அன்புடையவரே
தாரகம்-பிரணவத்தின் உட்பொருளை	கந்தா-கந்தக்கடவுளே
தாங்க-மனம்கொள்ளும்படி	என-என்றுகூறி
விரித்து-விளக்கமாக	போற்றேன்-துதியாமலிருக் கின்றேன் ஆனாலும்
உரைத்தாய்-செவியில் கூறியவரே	எண்-எட்டுவகைப்பட்ட
அருட்சத்தி-திருவருள் ஞான சத்தியையே	சித்தும் சித்திகளையும்
வைவேல்-கூரிய வேலாயுத மாகப்பெற்ற	வழங்குதி-கொடுத்தருள் வீராக
	ஏ. று. ஏ. அசை 82

வழங்கு மருமைத் தமிழ்ப்பாட லாலுனை வாழ்த்திலன், கைக்
கழங்கு மருமை விழியாருக் கேங்கினன் காத்தருள்வாய்
மழங்கு மருமை தருபால னேசெந்தில் வாழ்குகனே
கிழங்கு மருமை வனவேட ருந்தொழு கேகயனே

இ-ள்

வழங்கும்- அன்பர்கூறியுள்ள
அருமை-அரும்பொருள் செறிந்த
தமிழ்ப்பாடலால்-தமிழ்க் கவிகளைச் சொல்லி
உனை-தேவரீரை
வாழ்த்திலன்-துதிசெய்தே னில்லேன்
கை-தமது கைகளில்
கழங்கு-கழங்குக்காய்களை
மரு-பொருந்தக்கொண்டு
மை-மை தீட்டப்பெற்ற
விழியாருக்கு-கண்ணை யுடையமாதருக்கு
ஏங்கினன்-மனம் ஏக்க முற்றேன்
காத்து-அடியேனைக் கண் நோக்கி
அருள்வாய்-ஆட்கொள்ள வேண்டும்
மழம்-இளமையும்
குமர்-கன்னித்தன்மையையும் கொண்ட
உமை-பார்வதியம்மை
தரு-ஈன்றருளிய
பாலனே-குழந்தைப் பெருமானே
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
வாழ்குகனே-எழுந்தருளிய குகக்கடவுளே
கிழங்கும்-வள்ளிக்கிழங்கும்
அரும்ஐவன-அரிய மலைநெல்லை யும் உணவாகக்கொள்ளும்
வேடரும்-வேட்டுவ மக்களும்
தொழும்-வணங்கி வழிபடு கின்ற
கேகயனே-மயில்வாகனப் பெருமானே 83

கேகய வாகனத் தையன்,செஞ் சேவலன் கிள்ளையுறும்
வாகய வாகனத் தையமர் செந்திவில் வாழ்குமரன்
மாகய வாகனத் தையசகோதரன் வந்தெனதுன்
ஒகய வாகனத் தைய்குன் தாள்உல குய்யுமன்றே

இ—ள்

கேகய-மயிற்பறவையான
வாகனத்து-ஊர்தியை யுடைய
ஐயன்-முருகப்பெருமான்
செம்-செம்மையான
சேவலன்-சேவற்கொடிப் பெருமான்
மா-பெருமையுள்ள
கய-யானையின் (சிரமுடைத்)
ஆகன்-திருவுருவினரான விநாயக
நத்து-விரும்புகின்ற
ஐய-அழகுடைய
சகோதரன்-இளைய நண்பர்

இள்ளை-(அருணகிரிநாத ரான) கிளி	வந்து-எழுந்தருளி
உறும்-தான் தங்கியுள்ள	எனதுள்-அடியேன் மனதுள்
வாகு-புயங்களிலிருந்தும்	ஓகை-மகிழ்ச்சியுண்டாக
அயவா-விட்டுநீங்கப் பெறுதவராகி	அவா-என் விருப்பங்களையும்
கல்நத்து-மலைகளில் வீற்	கனத்தை-பெருமையையும்
ஐ-அரசர் [றிருக்கும்	அருள்நாள்-கொடுத்தருளும் நாளில்
அமர்-மதில்களோடு கூடிய	உலகு-இவ்வுலகமானது
செந்திலில்-திருச்செந்தூரி னிடத்து	உய்யும்-நன்மையடையும்
வாழ்குமரன்-எழுந்தருளி யுள்ள குமரன்	அன்றே-அசை
	எ. று. 84

உய்யக் கனகவு மாரர்தம் மோடெனை யூடிருத்தி
வையக் கனகம் விளைப்பதென் றோ,செந்தில் வாழ்முருகா
மையக் கனகனைக் கீன்றோன் மருக! மதன்பொடியச்
செய்யக் கனகம் பிரியா உரித்துடைத் தேசிகனே

இ-ள்

உய்ய-அடியேன்ஈடேறும்படி	வாழ்குமரா-வீற்றிருக்கும் கடவுளே
கன்-பெருமை மிகுந்த	மைய-ஆணவ இருள்மலிந்த
கவுமாரர்தம்மொடு-தேவரீ ரது அடியார் கூட்டத்தில்	கனகனை-இரணியனை
எனை-அடியேனை	கீன்றோன்-பிளந்த திருமாலின்
ஊடு-நடுவாக	மருக-மருகரே
இருத்தி-இருக்கும்படி	மதன்-மன்மதன்
வை-வைக்கின்றதான	பொடிய-சாம்பலாகும்படி
அ-அவ்வித	செய்-செய்தருளிய
கனகம்-பெருஞ்செல்வத்தை	அக்கன்-அக்கமாலை பூண்ட பரமனது
விளைப்பது-அமையச்செய்வது	அகம்பிரியா-மனதைவிட்டகலாத
என்றோ-எந்தக்காலமோ	உரித்துஉடை-உரிமை உடைய
செந்தில்-திருச்செந்திலம் பதியில்	தேசிகனே-சற்குருநாதரே 85

தேசி யணிக்கனி நேர்முலைக் குஞ்சரி செம்பவளப்
பாசி யணிக்கனி யாம்வள்ளி கேள்வன் பசியமயில்
வாசி யணிக்கனி லந்தொறும் போங்குகன் மன்னு
செந்தூர்
ஆசி யணிக்க னியமோவெண் டாமரை அங்கனையே

இ-ள்

தேசி-எலுமிச்சையின்
அணி-அழகிய
கனிநேர்-பழந்தனை ஒத்த
முலை-தனங்களையுடைய
குஞ்சரி-தெய்வயானை
யம்மைக்கும்
செம்-செந்நிறமுடைய
பவள-பவள மணியாலான
பாசிஅணி-மாலையைப்பூண்ட
க(ன்)னியாம்-கன்னியாகிய
வள்ளி-வள்ளிநாயகிக்கும்
கேள்வன்-கணவராவர்
பசிய-பச்சை நிறமான
மயில்-மயில் என்கின்ற
வாசி-வாகனத்தையுடையவன்
அணி-நெருங்கி
கல்நிலம்தொறும்-மலைநிலங்
களிலெல்லாம்
போம்-சென்றுவரும்
குகன்-குகக்கடவுள்
மன்னு-நிலையாகத்தங்கிய
செந்தூர்-திருச்செந்தூர்த்
தலத்தில்
ஆசி-பெறும் நல்லாசிகள்
அணிக்கு-அணிகலன் முதலிய
பிற செல்வங்களுக்கு
அனியமோ-புறம்பாயுள்ளதா?
(இல்லையென்றபடி)
வெண்தாமரை-வெண்ணிறத்
தாமரை மலரில் வாழும்
அங்கனையே-கலைமகளே
எ, று. 86

அங்கச மானனை யாராடுங் கோயி லவிர்செத்தில்வேல்
துங்கச மானமில் லாக்குரு நாத துதிக்கைவென்னை
வெங்கச மானவில் வீரகெம் பீர விநோதவென்றி
தங்கச மான மழியாது காத்தெனைத் தாங்கலென்றே

இ—ள்

அங்கச-இச்சையைவிளைக்கின்ற
மான் அனையார்-மான்போன்ற மகளிர்
ஆடும்-நாட்டியம் செய்யும்
கோயில்-திருக்கோயில்
அவிர்-விளங்குகின்ற
செந்தில்-திருச்செந்திலில் வாழும்
வேல்-வேலாயுதம் புனைந்த
துங்க-புனிதமானவரே
சமானமில்லா-இணையற்ற
குருநாத-சற்குருநாதரே
துதிக்கை-தும்பிக்கையும்
வெள்ளை-வெண்ணிறமும் கொண்ட
வெம்-விரும்பத்தக்க
கச-திருஞானவேழமென்ற யானைக்குரியவரே
மால்-விட்டுணுமூர்த்தி
நவில்-பாராட்டிக்கூறும்
வீர-வெற்றி மிகுந்தவரே
கெம்பீர-பெருமிதமுடையவரே
விநோத-ஆச்சரியப்படத்தக்க
வென்றி-வீரத்தன்மை
தங்கு-பொருந்தப்பெற்ற
அச ஆட்டுவாகனமுடையவரே
மானம்-அடியேனுடைய பெருமை
அழியாது-கெடாதபடி
காத்து-பாதுகாத்து
எனை-அடியேனை
தாங்கல்-ஆதரிப்பது
என்று-எக்காலம்?
எ. று, ஏ. அசை 87

தாங்கரு மானந்த வாரியி லாழ்த்தித் தழலெனவுள்
வேங்கரு மாலந்தச் செய்தருள் வாய்! அடல் வெள்விடையார்
பாங்கரு மாநந்த னுசெந்தில் வாழ் அயிற் பண்ணவனே
யாங்கரு மானந்த வாதையுற் றேம்அறிந் தில்லைகொல்லோ

இ—ள்.

தாங்க-சமாளிக்க
அரும்-முடியாத
ஆனந்தவாரியில்-பேரின்பக் கடலில்
ஆழ்த்தி-முழுகச்செய்து
தழல்என-தீயைப்போல
உள்-மனத்தில்
பாங்கர்-பக்கத்தில் அமர்ந்த
உமா-பார்வதிதேவியின்
நந்தனு-குமாரரானவரே
செந்தில்வாழ்-திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
அயில்-வேலாயுதமணிந்த
பண்ணவனே-முருகக்கடவுளே

வேம்-துயரால்வெதும்புகின்ற
கருமால்-பிறவித்துன்பங்களை
நந்த-கெடும்படி
செய்தருள்வாய்-திருவருள் புரிவீராக
அடல்-வலிமையுள்ள
வெள்-வெண்ணிறமான
விடையார்-இடப வாகனமுடைய சிவபெருமான்
யாம்-அடியேம்
கரு-அஞ்ஞான இருள்
மால்-ஆசைகள் [மூடியதால்
நந்த-மிகவளர
வாதைஉற்றேம்-துயரமடைந்துள்ளோம் (இதைத்தேவரீர்)
அறிந்திலைகொல்-தெரிந்ததில்லையோ
ஏ. று. ஏ. அசை 88

இல்லாமை யாலினைத் தேங்கிடு மென்றற்(கு) இரங்கிஒரு
சொல்லாமை யார்முதற் றாரகம் ஈந்தருள் தொல்கடலில்
நல்லாமை யானவன் றன்மரு காசெந்தில் நாயகனே
எல்லாமை யாநின் செயலேயென் றெண்ணுவ
தென்எண்ணமே

இ—ள்

இல்லாமையால்-வறுமையினால்
இளைத்து-மெலிவடைந்து
ஏங்கிடும்-ஏக்கமுறுகின்ற
என்றற்கு-அடியேனுக்கு
இரங்கி-திருவுள்ளத்தைகொண்டு
ஒரு-ஒப்பற்றதாயும், ஒன்றாயுமுள்ள
சொல்ஆம்-வார்த்தையாகிய
ஐஆர்-தலைமைபெற்ற
முதல்-வேதத்தின் முதலாயமைந்த
தாரகம்-பிரணவப்பொருளை
ஈந்தருள் உபதேசித்தருள்வீராக
தொல்-மிகப்பழமையான
கடலில்-திருப்பாற்கடலில்
நல்-சிறந்த
ஆமை-அமுதம் கடைந்த போது ஆமையுருவாகி
ஆனவன்தன்-தாங்கிய திருமாலின்
மருகா-மருகரே
செந்தில்-திருச்செந்திற் பதியின்
நாயகனே-தலைமைக்கடவுளே
எல்லாம்-உலகில் நிகழும் எச்செயலும்
ஐயா-ஐயனே
நின்-தேவரீருடைய
செயலே-திருவருள் விளையாட்டேயென்று-என்பதாக
எண்ணுவது-நினைப்பது
என் அடியேனுடைய
எண்ணம்-கருத்தாகும்
ஏ. று. ஏ. அசை 89

என்னத்த னஞ்சம் நிகர்தாய் குருமுதல் யாவும்நின் னுள்
உன்னத்த னஞ்சடக் குந்திறல் ஈந்தருள் ஓதமுந்நீர்
வன்னத்த னஞ்சயன் போல்வார்பல் லோர்உறை
வான்செந்திலாய்
அன்னத்த னஞ்சப் புடைத்தாய்மற் றில்லையோர் ஆதரவே

இ—ள்.

என்-எனக்குரிய
அத்தன்-அறிவூட்டிய தந்தையும்
அஞ்சம்நிகர்-அன்னம்போன்ற
தாய்-பெற்றதாயும்
குரு-ஞானநிலையுதவிய ஆசானும்
முதல்-உலகத்துக்குமுதன்மையான தெய்வமும்
யாவும்-மற்றும் எல்லாமும்
நின்னுள்-தேவரீரிடமே உன்னன என்பதாக
உன்ன-எண்ணித்தியானிக்க
தன்-என்னிடத்தமைந்த
அஞ்ச-ஐந்து பொறிபுலன் களையும்
அடக்கும்-அவற்றின்வழிச் செல்லாமல் கட்டுப்படுத்தும்
திறல்-தவ வலிமையை
ஈந்தருள்-உதவியருள வேண்டும்
ஓத-ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய
முந்நீர்-கடலினை ஒத்த
வன்ன-நிறத்தையுடைய
தனஞ்சயன்-அருச்சுனன்
போன்றார்-ஒத்த வீரர்கள்
பல்லோர்-பலபேர்
உறை-தங்கிப் பணிகின்ற
வான்-பெருமைமிக்க
செந்திலாய்-திருச்செந்திலாண்டவரே
அன்னத்தன்-அன்ன வாகனமுடைய பிரமன்
அஞ்ச பயந்து போற்றும்படி
புடைத்தாய்-குட்டிச் சிறை செய்தவரே
மற்று-தேவரீருக்குப்புறம்பாக
ஓர்ஆதரவு-ஒருபற்றுக்கோடு
இல்லை-அடியேனுக்குக் கிடையாது
எ. று. ஏ. அசை 90

ஆதவ னம்புலி யாதியர் போற்றும் அணிச்செந்திலான்
மாதவ னம்புலித் தோலுடை யான்அயன்
வாழ்த்தும்பிரான்
சீதவ னம்புலி வாழ்வாள் கணவன் திருப்பதத்திற்
பூதவ னம்பு லீடுவாருக் கின்பப் பொலிவெய்துமே

இ—ள்

ஆதவன்-சூரியன்
அம்புலி-சந்திரன்
வாழ்வாள்-வாழ்ந்த வள்ளி நாயகியின்

ஆதியர்-முதலிய கோள்கள்
போற்றும்-வணங்குகின்ற
அணி-அழகு மிகுந்த
செந்திலான்-திருச்செந்தூர்க் கடவுள்
மாதவன்-திருமாலும்
அம்-அழகிய
புலித்தோல்-புலியினதுதோலை
உடையான்-ஆடையாகக் கொண்ட சிவபிரானும்
அயன்-பிரமதேவனும்
வாழ்த்தும்-துதிசெய்கின்ற
பிரான்-பெருமான்
சீத-குளிர்ச்சி உடைய
வனம்-காட்டினிடம்
பு(ல்)வி-பொருந்தி
கணவன்-கணவர்
திருப்பதத்தில்-அப்பெருமானது திருவடிகளில்
பூ-(உயர்ந்த மணமிக்க) மலர்களையும்
தவனம்-மருக்கொழுந்து போன்ற (இலைகளையும்)
புல்-அருகு முதலிய மணமற்ற வகைகளையும்)
இடுவார்க்கு-அன்புடன் அருச்சிப்பவர்கட்கு
இன்ப-மகிழ்ச்சியில்
பொலிவு-மனநிறைவு
எய்தும்-அப்பெருமான் அருளால் கிடைக்கும்
ஏ: று. ஏ. அசை 91

பொலியுங் களப முலைமாத ராடும் புனற்செந்திலாய்
மலியுங் களபன் மலர்த்தொடை யாய்இரு மாதர்பங்கா
புலியுங் களபமும் கொன்றூர் புகழும் புலவதுதி
சொலியுங் களபயம் பெற்றுமென் நெஞ்சம் துயர்ப்பட்டதே

இ-ள்

பொலியும்-பொருந்தப் பூசிய (அழகிய)
களப-சந்தனத்தைஉடையதான
முலைமாதர்-தனங்களைக் கொண்ட பெண்கள்
ஆடும்-நீர் ஆடல் பயில்கின்ற
புனல்-நீர்நிலைகளையுடைய
செந்திலாய்-திருச்செந்திற் பெருமானே
மலியும்-அதிகமாக
கள-கழுத்திலணிந்த
பல்மலர்-பலவித மலர்களாலாகிய
பங்கா-பக்கத்தில்-அமையக் கொண்டவரே
புலியும்-தாருகவன முனிவர் ஏவிய புலியையும்
களபமும்-யானையையும்
கொன்றூர்-கொன்று தோலைப் பூண்ட பரமன்
புகழும்-போற்றி செய்யும்
புலவ-முழுதுணர்புலவரே
துதி-துதிப்பாடல்களை
சொ(ல்)லிய-கூறித் துதித்த பயனுக
உங்கள்-தேவரீரது
அபயம்-அடைக்கலத்தை
பெற்றும்-அடைந்திருந்தும்

தொடையாய்-மாலைகளை உடையவரே
இருமாதர்-வள்ளி தெய்வ யானை என்பவர்களை
என்நெஞ்சம்-அடியேன் மனம்
துயர்ப்பட்டது-சஞ்சலமடைந்தது
ஏ- று. ஏ. அசை 92

துயரா வினைத்திரள் மோகக் கடலிற் சுழன்றுமனம்
அயரா வினைய தமிழ்ச்சீருண் டாகும் அருள்பெருகும்
உயரா வினையிவர் வார்மைந்த னைச்செந்தி லூரவனைப்
பையரா வினைஅஞ்ச ஆடும யூரனைப் பாடுநர்க்கே

இ—ள்

துயரா-துன்பம் அடையச் செய்யாது
வினைத்திரள்-இருவினைக் கட்டங்கள்.
மோக-ஆசையென்கின்ற
கடலில்-சமுத்திரத்தில்
சுழன்று-தத்தளித்து
மனம்-நெஞ்சமானது
அயரா-சோர்வடையாது
வினய-இனிமையான
தமிழ்ச்சீர்-தமிழ்ப்புலமை
உண்டாகும்-ஏற்படும்
அருள்-திருவருட்பேறு
பெருகும்-மிகவும் அமையும்
உயர்-சிறந்த
ஆவினை-இடப வாகனத்தில்
இவர்வார்-ஏறிச்செலுத்தும் பரமனது
மைந்தனை-திருக்குமாரனை முருகப்பெருமானை
செந்தில்-திருச்செந்தில் என்ற
ஊரனை-தலத்தைக்கொண்ட கடவுளை
பை-விடப்பையுள்ள
அராவின்-பாம்புகளின்
ஐ-தலைவனை ஆதிசேடன்
அஞ்ச-பயமடையும்படி
ஆடும்-ஆடல்புரியும்
மயூரனை-மயில்வாகனப் பரமனை
பாடுநர்க்கு-தோத்திரம் புரியும் அடியவர்களுக்கு
ஏ று. ஏ. அசை 93

பாடாண் மையிலுயர் பைங்கிளிக் கன்று பதங்கொடுத்தாய்
ஆடாண் மையிமிவர்ந் தாய்சேவ லைக்கொடி யாக்கிக்கொண்டாய்
கேடாண் மையில்லவர் சில்லோர்க்கும் கீர்த்தி கிடைக்கச்செய்தாய்
தாடாண் மையிலங்கு செந்தூர இன்றென் றனக்கிரங்கே

இ-ள்

பாடு-இனிய திருப்புகழாற் பாடுகின்ற
ஆண்மையில்-அன்புத் திறத்தில்
கேள்-அன்பும் (உரிமையும்)
தாண்மை-பணிவுத்தன்மையும்
இல்லவர்-இல்லாதவராயிருந்த
சில்லோர்க்கும்-ஒருசிலர்க்கும்

உயர்-சிறப்பமைந்த
பைங்கிளிக்கு-பச்சைக்கிளி
வடிவுற்றஅருணகிரி
நாதருக்கு
அன்று-முன்னளில்
பதம்-திருவடியை
(உயர்ந்த பதவியை)
கொடுத்தாய்-உதவி
யருளினீர்
ஆடு-யாகத்திற்பிறந்த
ஆட்டை
ஆண்மையில்-வீரமிகுதியால்
இவர்ந்தாய்-ஏறிச்
செலுத்தினீர்
சேவலை-கோழியொன்றை
கொடி-வெற்றிக்கொடியாக
ஆக்கிக்கொண்டாய்-ஏற்
றருளினீர்
(பொய்யாமொழி, நக்கீரர்
ஆதியோர்)
கீர்த்தி-பெருஞ்சிறப்பினை
கிடைக்க-அடையும்படி
செய்தாய்-வலிந்து ஆண்டு
அருள்புரிந்தீர்
தாடாண்மை-தவமுயற்சி
யுடையோர்
இலங்கு-பலர் விளங்குகின்ற
செந்தூர-திருச்செந்திற்
பெருமானே
இன்று-இத்தினத்தில்
என்றனக்கு-அடியேனுக்கும்
இரங்கு-கருணைபுரிந்
தருள்வீராக
94

தனக்குங் குமத்துணைக் கோட்டாற் பொருது தவஞ்செய்புமா
மனக்குங் குமத்துவம் நல்குமின் னார்மையல் வாரிசுற்றும்
எனக்குங் குமத்துவி தந்தரு வீர்கொல் எழிற்செந்திலீர்
கனக்குங் குமத்து முடிப்பார்க் குவைத்த கருணைகொண்டே

இ-ள்

தன-கொங்கைகளான
குங்கும-வாசனைச்
சாந்தணிந்து
துணை-இரண்டாயவிர்ந்த
கோட்டால்-கொம்புகளால்
பொருது-போரிட்டு
தவஞ்செய்யும்-தவம்புரி
கின்ற
மா-பெருமைமிக்க
மனக்கும்-உள்ளத்துக்கும்
குமத்துவம்-சஞ்சலத்தை
நல்கும்-உண்டாக்குகின்ற
மின்னார்-மாதர்களுடைய
எமையல்வாரி-மோகக்கடலில்
உங்கு-இவ்விடத்தில்
உம்-தேவரீருடன்
அத்துவிதம்-இரண்டு
பாடற்ற அநுபூதியை
தருவீர்கொல்-கொடுத்
தருளுவீரோ
எழில்-அழகுமிக்க
செந்திலீர்-திருச்செந்தூரை
யுடையவரே
கன்-கல்போன்ற
அக்கும்-உருத்திராக்கமணியும்
கு-எளிய
மத்தும்-ஊமத்தை மலரையும்
முடிப்பார்க்கு-அணியும்
சிவபிரானுக்கு

சுற்றும்-சிக்கியுழல்கின்ற
எனக்கும்-அடியேனுக்கும்
கூட
வைத்த-திருவருள்செய்த
கருணைகொண்டு-தயவை
என்மீது கொண்டு
எ. று. ஏ. அசை 95

கருமற வன்றனை யன்ன வுருவம் கவினவந்தங்
கொருமற வன்றனை யன்ன வுருவம் உறச்செய்தவேன்
குருமற வன்றனை யன்ன வுருவங் குரிக்கும்செந்தூர்
மருமற வன்றனை யன்ன வுருவம் வகுத்தவனே

இ-ள்.

கருமறு-பிறவியில் அமைந்த
அவன்றனை-மனிதன் ஒருவனை
அன்ன-ஒத்தமைந்த
உருவம்-வடிவத்தை
கவினவந்து-பொருந்திவந்து
அங்கு-அங்கு மீன் குவியவில்
காவல் செய்திருந்த
விடத்தில்)
ஒருமறவன்தனை-ஒருமீனவனை
அல்-அஞ்ஞான இருள்
நவு-நீங்கப்பெற்ற
உருவம்-உண்மை வண்
ணத்தை
உற-அடையும்படி
செய்தவேள்-திருவருள்
புரிந்த ஆறுமுகக் கடவுள்
குரு-குருபரன்
மல்தவன்தன்-வலிய தவசி
யான அகத்தியருக்கு
ஐயன்-தலைவன்
அவ்-அத்தகைய
உரு-அழகு
அங்குரிக்கும்-தோன்றி
விளங்குகின்ற
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
மரும்-எழுந்தருளியுள்ள
அரவன்-பாம்பை ஆபரணமாக
உடைய சிவபிரானது
தனையன்-திருக்குமாரர்
அவுருவம்-பல அதிசயங்களை
வகுத்தவனே-அவ்விடத்து
நிகழ்த்தியவர்.

வகுப்பா லலந்தெரிந் தேத்துகி லேன்,நின்முன் வார்விழிநீர்
உகுப்பா லவன்பரை யெள்வேன் எனக்கென் றுதவிசெய்வாய்
மிகுப்பா லலியவுங் கண்டனை யேகன்றை விட்டுவரும்
தொகும்பா லருந்து மலர்ச்சோலைச் செந்திற் சுராதிபனே

இ-ள்.

வகுப்பால்-வகுப்புச் செய்யு
ளால்
நலம்தெரிந்து-தேவரீருடைய
பெருமையறிந்து
உப்பால்-ஆசையினால்
நலியவும் வருந்தும்படி
கண்டனையே-பார்த்திருக்
கின்றீரே

ஏத்துகிலேன்-போற்றினேனில்லை
நின்முன்-உமது திருமுன்பு நின்று
வார்விழி-நீண்டகண்களினின்று
நீர்-கண்ணீரை
உகுப்பான-வடிக்கின்ற
அன்பரை-உண்மையன்பர்களை
என்வேன்-எளனம்புரிவேன்
எனக்கு-அப்படிப்பட்ட அடியேனுக்கு
என்று-எப்போது
உதவி-திருவருளைக் கொடுத்து
செய்வாய்-ஆதரிப்பீர்
மிகு-அதிகப்பட்ட
கன்றை-தமது இளம் கன்றுகளை
விட்டு-இல்லத்தில் இருக்க விட்டு
வரும்-வெளியே சென்று மேய்ந்துவரும்
தொகுப்பு-கூட்டமான
ஆன்-பசுக்கள்
அருந்தும்-உண்ணும்படியான
மலர்-செழித்துவளர்ந்த
சோலை-பயிர்களும், பொழில்களுமுடைய
செந்தில்-திருச்செந்தூரில் விளங்கும்
சுர-தேவர்களது
அதிபனை-தலைவரான முருகக் கடவுளை 97

கரபதி யாதியர் போற்றும் பெருமை துலங்குசெந்திற்
வரபதி யானை மயிலானை வள்ளி மணாளனைவேற்
கரபதி யாமுரு கோனைத் துதிப்பவர் கைக்குமவர்
சரபதி யான மடங்கலைப் பார்இது சத்தியமே

இ—ள்.

கரபதி-தேவர் தலைவனான இந்திரன்
ஆதியர்-முதலானபல வானவர்
போற்றும்-துதிசெய்கின்ற
பெருமை-சிறப்புகள்
துலங்கு-விளங்குகின்ற
செந்தில்-திருச்செந்தூர்என்ற
வர-அருள்மிகுந்த
பதியானை'தலத்தைக் கொண்டவரை
மயிலானை-மயில்வாகனக் கடவுளை
பதியாம்-தலைவரான
முருகோனை-முருகப்பெருமானை
துதிப்பவர்-வணங்கி வழிபடும் கௌமாரர்களை
கைக்கும்அவர்-வெறுக்கின்ற கீழ்மக்கள்
சரப-எட்டுக்கால்களைக் கொண்ட சரபத்தை
தியான-நினைத்துமெலியும்
மடங்கல்-சிங்கத்தை
ஒப்பார்-நிகராவர்

வள்ளி-வள்ளிநாயகியின்
மணாளனை கணவரை
வேல்-வேலாயுதம்பூண்ட
கர-திருக்கையுடைய
இதுசத்தியம்-இம்மொழி உண்மையாகும்
ஏ. று. ஏ. அசை

சிங்கத்தைக் காலால் பற்றிச்சென்று கொன்றும் உண்ணும் இயல்புடையது சரபப் பறவை. அதுபோல கௌமார அன்பரை இகழ்பவர் அவரால் அழிக்கப்பெறுவர் என்பது கருத்து. 98

சத்தியத் தைக்கரு தும்பரை வாழ்விக்கத் தானவரைக்
குத்தியத் தைக்கரு துங்கக் கடலும் கொளச்செய்தசேய்
சித்தியத் தைக்க ருதுநீடச் செய்யுந் திருச்செந்திலில்
நித்தியத் தைக்கரு துந்துமி யார்ப்பொடு நீடியவே

இ-ள்.

சத்தியத்தை-உண்மை நெறியையும்
கருது-தன்னைத் தியானித்த
உம்பரை-தேவர்களையும்
வாழ்விக்க-உய்யும்படிச்செய்ய
தானவரை-அசுரக் கூட்டத்தை
குத்தி-வேலாற்கொன்று
அத்தை-தனது முடிவை
கரு-நீலநிறம்பெற்ற
துங்க-பெரிய
கடலும்-சமுத்திரமும்
கொள-பெறும்படி
செய்த-வற்றச்செய்த
சேய்-குமாரக்கடவுள்
சித்தி-அட்டமாசித்திகளின்
அத்து-வல்லமையின் எல்லையை
ஐக்கருது-முத்தியடையும் தவத்தினைக் கொண்டவர்களுடையதாக
நீடச்செயும்-வளரக்கொடுக்கின்ற
திருச்செந்திலில்-திருச்செந்தூர்ப்பதியில்
நித்தியத்து-நிலையான
ஐ-அழகிய
கரு-கருவறையமைந்தஆலயம்
துந்துமி-வாத்தியங்களின்
ஆர்ப்பொடு-முழக்கம்மிகும்படி
நீடிய-சிறந்துவிளங்கும்
ஏ, று. ஏ. அசை 99

நீடிய மாலையஞ் சேரவொட் டாது நினைப்பவைகை
கூடிய மாலைய மாவது காட்டும் குலவுசெந்திற்
பாடிய மாலை யணிவான் முன் பன்றியும் பட்சியுமாய்த்
தேடிய மாலைவிற் கெய்தார் குரவன் திருவருளே

இ-ள்.

நீடு-நெடிதுஆகிய
அம்-அழகிய

இயமஅலையம்-இயமன் கோவிலை
சேரஒட்டாது-அடையவிடாது
நினைப்பவை-எண்ணிய எல்லாம்
கைகூடிய-கிடைக்கப் பெற்ற
மாலயம்-பெருமை மிக்க முத்தியை
ஆவது-அடைகின்ற வழியை
காட்டும்-தோற்றுவிக்கும்
குலவு-விளங்குகின்ற
செந்தில்-திருச்செந்தூர் என்னும்
பாடி-படைவீட்டை உடைய
மாலை-பூமாலைகளை
அணிவான்-சூடியிருக்கும் கடவுள்
முன்-முற்காலத்தில்
பன்றியும்-வராகமாகவும்
பட்சியுமாய்-அன்னப் புள்ளாகவும்
தேடிய-முறையே தேடிய
மால்அயற்கு-திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும்
எய்தாா் காணக்கிடைக்காத சிவபெருமானது
குரவன்-குருபரருடைய
திருவருளே-கருணைவிலாசமே

100

நூற் பயன்

பந்திற் றிரிவித மாமல மாதிப் பகைவெதுப்ப
வெந்திற் றிரிவு படார்அருட் பேறு மிகப்பெறுவார்
தந்திற் றிரிவிசை யுங்கருங் கோட்டுத் தகர்ப்பெருமான்
செந்திற் றிரிபுக் கவிநூறுங் கற்றுணர் சீரியரே

இ—ள்

பந்தில்-பந்த நிசையின்
திரிவிதமாம்-மூன்றுவிதப் பட்ட
மலம்ஆதி-ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மலமுதலிய
பகை-எதிர்ப்புகள்
வெதுப்ப-துன்புறுத்துவதால்
வெந்து-மனம்நொந்து
இற்று-மெலிவடைந்து
இரிவுபடார்-அழிவடையார்
அருட்பேறு-திருவருட் செல்வத்தை
மிக-அதிகமாக
பெறுவார்-அடைந்தின் புறுவார்கள்
தந்தில்-யானையை ஒத்ததும்
திரிவு-கோணிய முறுக்கை
இசையும்-பொருந்திய
கரும்-கருப்பு நிறமான
கோட்டு-கொம்புகளைக் கொண்டதுமான
தகர்-ஆட்டுவாகனத்தை யுடைய
பெருமான்-முருகக்கடவுளது
செந்தில்-திருச்செந்தூரைக் குறித்த
திரிபுக்கவி-திரிபு அணியை யுடைய பாடல்
நூறும்-நூறினையும்
கற்று-நன்கு படித்து
உணர்-பொருளைத் தெரிகின்ற
சீரியர்-அறிஞர்கள்
ஏ. று. ஏ. அசை